

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 53

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 11 de setembre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 6687/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a certificat de resident. 2043
 - 2) RGE núm. 6689/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya d'extinció d'incendis. 2045
 - 3) RGE núm. 6690/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plans d'intervenció en àmbits turístics. 2046
 - 4) RGE núm. 6691/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar. 2047
 - 5) RGE núm. 6692/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desclassificació de Son Bonet com a aeròdrom d'interès general. 2047
 - 6) RGE núm. 6693/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traducció de la Llei de turisme de les Illes Balears. 2048
-
-

- 7) RGE núm. 6694/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió d'emergències. 2049
- 8) RGE núm. 6695/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta de formació professional. 2050
- 9) RGE núm. 6696/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a concert de places residencials i centres de dia. 2051
- 10) RGE núm. 6697/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Llorenç S. Galmés i Verger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous centres emissors per als cossos de seguretat i emergències. 2052
- 11) RGE núm. 6699/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a assistència sanitària universal. 2052
- 12) RGE núm. 6700/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de viabilitat dels hospitals. 2053
- 13) RGE núm. 6701/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de l'ocupació laboral. (Ajornada). 2055
- 14) RGE núm. 6702/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment de l'IVA. (Ajornada). 2055
- 15) RGE núm. 6703/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit. (Ajornada). 2055
- 16) RGE núm. 6698/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució del nombre d'empleats públics a les Illes Balears. 2055
- 17) RGE núm. 6688/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a dades d'ocupació a l'estiu. 2056
- 18) RGE núm. 6704/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atur. 2057
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3205/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Son Dureta. 2058
- III. MOCIONS:**
- 1) RGE núm. 5440/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política de segregació lingüística, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4236/12. 2062
- 2) RGE núm. 4764/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprovació del Decret Llei 16/2012, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3808/12. 2069
- IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 334/12**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a taxes i cogestió aeroportuària. 2076
- V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades** sobre règim d'incompatibilitats de les diputades Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster i Sra. Margalida Font i Aguiló. 2083
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6687/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a certificat de resident.

Primera pregunta, RGE núm. 6687/12, relativa a certificat de resident, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, sí... Digui'm, per favor...

EL SR. THOMÀS I MULET:

En nom del Grup Parlamentari Socialista volíem tenir la confirmació o no de l'absència del Sr. Vicepresident, Sr. Aguiló.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Doncs voldríem manifestar que segons l'article 166 del Reglament els diputats tenen dret a substituir fins a dues preguntes. Nosaltres ens hem assabentat fa poc d'aquesta absència, i agrairíem que el Govern avisàs amb temps perquè així tendríem temps de modificar les preguntes i poder-les dirigir a un altre membre.

Normalment les agendes dels ministeris no es convoquen d'un dia per l'altre i agrairíem que el Govern, amb suficient antelació, permetés la comunicació i així permetés aplicar el Reglament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Bé, crec que el Govern ha fet..., no tenc l'escrit però va fer l'escrit, en aquest cas indicant que el Sr. Vicepresident no hi seria avui, però don la paraula també a la portaveu del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Com és habitual, amb antelació, quan ho sap el Govern, ho comunica al Parlament si hi serà o no el membre corresponent, i el vicepresident, mitjançant escrit de 4 de setembre de 2012, que es va registrar al Parlament el mateix dia, va comunicar que no seria en aquesta sessió plenària. Aquí hi ha l'escrit, i amb moltíssima antelació es va comunicar que no seria en aquest plenari.

Gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Bé... Sr. Thomàs, hem de començar la sessió plenària.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. President, crec que corresponia contestar al Govern, no?, al partit de l'oposició. La setmana passada vaig tenir l'oportunitat, com vostè, d'assistir a la Junta de Portaveus. El Govern no ho va comunicar a la Junta de Portaveus; va ser dia 6 o dia 7, no dia 4, i no es va comunicar; es varen comunicar altres absències, i nosaltres hem tengut comunicació oficial avui matí amb un registre d'entrada d'ahir, però ho hem conegut avui.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, és un tema que..., tots n'hem de prendre bona nota. Les coses jo crec que s'han de fer amb temps suficient. El grup parlamentari diu que s'ha fet correctament, vostè fa aquesta observació... Bé, jo crec que aquest debat ens servirà per fer les coses millor de cara al futur. En qualsevol cas aquestes preguntes, com vostè sap, queden ajornades per al proper plenari, i és vera que vostès haguessin tengut possibilitat potser de fer altres preguntes, però en qualsevol cas no perdran quota per fer les preguntes que corresponguin. D'acord?

Moltes gràcies per la seva comprensió.

Per tant, Sr. Nel Martí, vostè té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Delgado. Porto aquí el meu certificat de resident. Què opina el Govern de les Illes Balears de la implantació del certificat de resident per viatjar i gaudir del descompte del 50%? Creu que servirà realment per reduir el frau que s'havia anunciat? En quina mesura compensarà açò les molèsties que ocasiona, ocasionarà i ocasiona a la població resident?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, como usted sabe las medidas que puso en marcha el ministerio fue por una existencia de una posible o más que posible existencia de una bolsa de fraude, tanto por personas como por entidades, que se está investigando; además se está investigando por la Fiscalía. En la última visita, reciente visita, de la ministra a las Islas manifestó, como en su momento había manifestado el anterior ministro, el Sr. Blanco, que en estos momentos está siendo investigado este tema, esta posible bolsa de fraude, y ante la situación pues evidentemente el ministerio tiene la obligación de actuar. Ha actuado como ha podido.

Es una medida que tiene que ser y es esencialmente transitoria, hasta que se perfeccionen unos sistemas informáticos que van a durar un poco, habida cuenta que cada una de las administraciones o instituciones tienen sistemas informáticos distintos, pero es evidente que esos más de 285 millones de euros que el Estado destina anualmente para estas comunidades autónomas o ciudades para compensar tanto desde el punto de vista aéreo como marítimo, se tenía que actuar. Se ha actuado, el sistema no es perfecto, pero por lo menos creo que es evidente que se está intentando luchar contra una bolsa de fraude existente y que está siendo investigada por la Fiscalía.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. El Govern deu ser l'únic, crec, que creu que el certificat de resident servirà per evitar el frau; en canvi les companyies aèries, les agències de viatges, les associacions de consumidors, la majoria de ciutadans, no ho creuen així, creuen que és un retrocés i un perjudici; un retrocés quant a la comoditat, quant als costos, quant a la burocràcia que això genera.

Per cert, conseller d'Administracions Públiques, on és la simplificació administrativa aquí? En les coses importants, com la targeta sanitària o el bitllet per viatjar, els tràmits no s'ha simplificat, és el contrari, s'han burocratitzat. És un retrocés també en allò de continuar separant entre residents i no residents, quan als ciutadans d'aquestes illes el que ens interessa és que els no residents trobin també preu assequibles per accedir a les Illes i triar les Illes com a destí turístic. És un retrocés tecnològic, que posa en evidència que el certificat no garanteix allò que volia aconseguir.

I, miri, jo per arribar aquí he tret el certificat de resident per internet; hagués pogut anar també a un caixer automàtic d'una entitat bancària. Vol dir que l'administració no podria preveure, no podria possibilitar que les agències de viatges o les oficines de facturació poguessin veure o detectar la residència en temps real dels viatgers?

És clar, el Ministeri de Foment el que havia de fer era anunciar la data d'aplicació d'aquesta mesura i dir el mateix dia que prepararia un sistema telemàtic per evitar aquestes molèsties, segons la Sra. Pastor, que ocasionaria als residents. No ho podia fer a l'inrevés? No podia incorporar el sistema informàtic d'acreditació abans de posar en marxa la mesura i evitar així el desgavell que ha ocasionat?

Jo crec que hem triat un mal camí, que és el camí de consolidar i aprofundir en el sistema de certificat de residència, i em pensava que tots estàvem d'acord que aquest no era el camí, era un camí a superar per evitar allò que causa, que és que els preus de les tarifes pugin per part de les companyies, que sigui incòmode per als ciutadans de les Illes i, sobretot, perquè no respon a millorar l'economia del nostre país.

Per tant creim que el Govern havia d'haver estat actiu i reivindicatiu...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...respecte d'aquesta posició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

...Sr. Diputat. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias. Es que no vemos las cosas de la misma manera. Es evidente que hay un sistema anticuado y que en estos momentos puede haber creado algún tipo de molestia, pero no saquemos las cosas de quicio. Estamos valorando y poniendo en una balanza el fraude y la lucha contra el fraude, que existe y que usted sabe que existe, con el tener que ir una vez cada seis meses, porque usted ha tenido que hacer esa labor, supongo que le ha sido durísima, pero usted tiene ahora seis meses ese certificado. Basta...

Poniéndonos en marcha ahora con el sistema informático, vamos a pensar que tardemos unos meses, puede tener usted que pasar por su ayuntamiento dos veces, si estamos un año. Es decir que yo creo que usted está haciendo..., en estos momentos sacando las cosas de quicio, haciendo unas valoraciones única y exclusivamente de esta pequeña molestia, cuando al ciudadano realmente le preocupa muchísimo más, con la que está cayendo, la bolsa de fraude existente.

Y si no cree en el fraude pues yo le remito a un extraordinario artículo estudio que hizo el *Diario de Menorca*, precisamente, el 1 de septiembre, de Ángeles M. Obispo, donde habla, uno por uno, de todas las intervenciones de todos los alcaldes donde van manifestando todos ellos el espectacular número de altas registradas. "Es una barbaridad", dice el de Ciudadela. Claro, evidentemente, porque ese fraude existía, y en estos momentos se está procediendo a los empadronamientos. Usted sabe que existe...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

...y es mucho más importante la lucha contra el fraude.

EL SR. PRESIDENT:

...Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 6689/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya d'extinció d'incendis.

Segona pregunta, RGE 6689/12, relativa a campanya d'extinció d'incendis, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, aquest estiu ha estat lamentablement protagonista de moltes pàgines de diari la gran quantitat d'incendis que s'han produït a les Illes Balears i especialment a l'illa de Mallorca.

Malgrat aquest nombre d'incendis, cap d'ells no ha tengut la magnitud dels grans incendis d'anys passats. IBANAT, bombers, Guàrdia Civil, Policia Local, Protecció Civil, 112..., la seva magnífica feina ha fet possible que això fos així. La seva professionalitat i entrega, juntament amb les mesures de prevenció que aquest hivern passat es varen començar a implementar per part de la conselleria referides a la creació de faixes de seguretat al voltant dels habitatges, així com a fomentar que els propietaris de finques rústiques que s'havien emboscats començassin a fer-les netes, pensam que això, juntament amb l'esforç pressupostari, que en la situació actual s'han mantingut els mateixos efectius, tant aeris com terrestres com humans, ha fet possible que avui, a part de lamentar aquests 94 incendis, no haguem també de lamentar que moltíssimes hectàrees de les nostres illes hagin estat lamentablement cremades.

Si a això afegim que en molts de casos s'està investigant que aquests incendis han estat provocats, creim que és especialment necessari que en seu parlamentària vostè, Sr. Conseller, com a màxim responsable d'aquesta matèria ens expliqui quina valoració inicial fa de com han estat els resultats d'aquesta campanya d'extinció d'incendis.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament enguany hem tengut una campanya que ha estat molt dura i especialment complicada, sobretot en els mesos de juliol i d'agost, i sobretot per tres causes.

La primera és la simultaneïtat, és a dir, hem tengut durant tota una sèrie de dies bastants d'incendis en el mateix moment, hi ha hagut qualche dia que hem arribat a tenir entre 12 i 15 -en el mateix moment- incendis actius. Una segona causa és lògicament les onades de calor que hem tengut, masses d'aire saharià i també la falta de pluges, com tots sabem. I una tercera causa, per desgràcia, és l'elevat grau d'intencionalitat que hem tengut, sobretot i especialment aquí, a l'illa de Mallorca.

Estadísticament hem tengut 129 incendis fins fa..., vàrem tancar..., us don dades de fa un parell de dies; no hi ha els dos darrers de Menorca, per exemple, que encara hi estam fent feina, però 129 incendis amb 318 hectàrees cremades. La mitjana dels darrers deu anys són 95 incendis i 377 hectàrees cremades. Estam per davall de la mitjana, però tot i així són quantitats que nosaltres consideram encara massa elevades. Hi ha hagut altres anys, record l'any 2001, 2.155 hectàrees; l'any 2010, 564 hectàrees; l'any passat, també, un grapat de mils d'hectàrees.

La simultaneïtat, com us he comentat, ha estat un dels problemes que ens ha duit que la nostra gent s'hi hagi hagut de posar molt seriosament i haver-hi invertit moltíssimes hores, una rera l'altra. Fins i tot en algun cas hem hagut de cridar l'UME, la Unitat Militar d'Emergències, sobretot per donar descans a la nostra gent.

La causalitat. Per negligència en tenim detectats un 32% enguany; per intencionalitat en tenim en aquests moments un 40%, perquè encara hi ha 25 incendis que estan en investigació però que segurament ens arribaran al 50% d'intencionalitat; per causes naturals un 1% i d'origen desconegut un 5%. Hem de remarcar que els 15 incendis més grossos que hem tengut, dels 15 13 són intencionats, i en tenim dos pendants d'estudi, que pareix que clarament també acabaran essent intencionats.

Jo no vull acabar sense donar les gràcies a tots els cossos que hi han fet feina, des l'IBANAT, els Bombers de Mallorca, de Palma, la Guàrdia Civil, Policia Local, Protecció Civil i l'112, juntament amb la UME, perquè han fet -gràcies a ells- possible que això no anàs molt més enllà.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 6690/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plans d'intervenció en àmbits turístics.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE 6690/12, relativa a plans d'intervenció en àmbits turístics, i la formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, per aconseguir els objectius de reactivació econòmica i fer possible la creació de llocs de feina l'acció de govern de l'executiu presidit pel Sr. Bauzá es basa en tres grans línies d'actuació: eliminar traves administratives, garantir la seguretat jurídica i modificar la legislació obsoleta.

Aquests tres principis són els eixos inspiradors de la Llei del turisme de les Illes Balears, que crea un nou marc regulador de l'activitat turística en aquesta comunitat a partir del criteri general de col·laboració entre el sector públic i la iniciativa privada. Aquesta nova normativa dóna resposta a la necessitat de la seva urgent actualització i modernització, tal com havia recollit el Partit Popular en el seu programa de govern per a aquest mandat 2011-2015 a Balears.

Entre els objectius d'aquesta llei s'ha de destacar la millora de la competitivitat de Balears amb la creació de noves figures, la possibilitat de canvi d'ús i la renovació de l'oferta obsoleta, tot açò amb una clara i decidida voluntat de rehabilitar les zones turístiques i a la vegada consolidar les Balears com un destí de referència a nivell internacional, tant per la seva qualitat com per la diversitat del seu producte.

En aquest context la Llei general turística de Balears crea un instrument innovador, de gran potència i eficàcia: els plans d'intervenció en els àmbits turístics. Per tant, Sr. Conseller, quines actuacions permetran dur a terme a Balears per a la dinamització i renovació del sector turístic, que aporta el 70% del PIB d'aquestes illes, els plans d'intervenció en àmbits turístics?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, efectivamente, dentro de la ley recientemente aprobada, la Ley de turismo, se realiza o se intenta realizar o se planifica la ordenación del turismo mediante estos planes, los PIAT, que vienen a substituir a los antiguos POOT, que desgraciadamente nunca llegaron a dar resultados positivos.

El artículo 5 de la Ley de turismo define concretamente estos planes como aquellos planes sectoriales cuyo objeto es el de regular el planeamiento, la ejecución y la gestión de los sistemas generales de las infraestructuras, los equipamientos, los servicios y las actividades de explotación de recursos en el ámbito de la ordenación turística, todo ello siempre consensuado o de manera consensuada con los consejos insulares, de tal manera que por tanto dichos planes podrán establecer la densidad global máxima de población, delimitar zonas y ámbitos turísticos y de protección, y fijar su tamaño, señalar las excepciones que por su ubicación o características especiales así lo aconsejen, fijar la ratio turística de acuerdo con las características especiales de las islas y delimitar las zonas aptas para los usos turísticos.

Es decir, al final nos encontramos con unos planes que a diferencia de los POOT, que regulaban única y exclusivamente el litoral, van a ser unos planes integrales, de planteamiento total y tratamiento total de cada uno de los metros cuadrados de cada una de las islas, para que redunden en beneficio al final de la sociedad y de los habitantes de esa misma isla, y a la vez mejore la percepción que éstos tienen hacia el turismo.

Es decir, nos encontramos con un tratamiento global, y para ello se van a poner en marcha unas denominadas unidades de paisaje o unidades paisajísticas para realizar, a través de las mismas y concretando la superficie y ubicación de las mismas, un tratamiento homogéneo y una protección homogénea de estas zonas.

Para ello se ha tratado o se ha trabajado conjuntamente con los consejos insulares para delimitar estas unidades paisajísticas para tratarlas de manera distinta al tener peculiaridades distintas. Así, en el Plan territorial de Mallorca, que tenía 9 áreas con características paisajísticas distintas, éstas son las 9 áreas que se tratan como unidades de paisaje; en el Plan de Menorca había 24 unidades paisajísticas y al final, de común acuerdo con el Consejo Insular de Menorca, se ha llegado al número de 6 unidades de paisaje a efectos de los PIAT; en el Plan de Ibiza había 5 unidades delimitadas y van a quedar como 5 unidades paisajísticas a efecto de los PIAT; i Formentera no tenía y se ha consensuado con el Consejo de Formentera que sean dos las unidades paisajísticas. Una vez delimitadas estas unidades, se van a tratar y definir unos indicadores que nos permitan delimitar el grado de madurez adquirido dentro de estas unidades paisajísticas.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 6691/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del curs escolar.

Quarta pregunta, RGE núm. 6691/12, relativa a inici del curs escolar, que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Sr. Conseller, des del Grup Parlamentari Popular som conscients que el conseller d'Educació, Cultura i Universitats i el seu equip ha hagut de fer molta feina durant aquests mesos per iniciar el nou curs escolar, és per això que el Grup Parlamentari Popular li fa la següent pregunta: com ha preparat la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats l'inici del curs escolar?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president, bon dia senyores i senyors diputats. Després d'aquest parèntesi estival, que, efectivament, ha estat un parèntesi estival però fent molta feina per poder garantir que aquesta setmana iniciïn les classes doncs gairebé 150.000 alumnes a tota la comunitat autònoma i 14.000 professors siguin als llocs de feina; les obres més urgents estiguin finalitzades, com ahir mateix teníem la sort, compartida amb algú de vostès, d'iniciar la singladura d'un nou centre educatiu a Maó, iniciada pel meu antecessor i feliçment acabada en aquest curs, i com d'altres que farem, avui mateix a Eivissa, i aquestes properes setmanes.

Hem estat treballant molt en un entorn complexos complicat, per tal de garantir el dret de pares, mares i nins, nines i al·lots i al·lotes de trobar una plaça de qualitat, una plaça a un centre que resolgui les expectatives que tenen respecte de la seva educació. Seria llarg d'explicar tot allò que hem fet, però ho hem fet dins la discrepància, però amb negociació amb tothom, amb COAPA, amb federacions de pares i mares, amb entitats sindicals, amb directores i directores i, dins la discrepància, manifestar el meu agraïment perquè tothom, tothom ha col·laborat per tal que aquest curs escolar puguem dir a data d'avui que començarà, si Déu vol, amb normalitat, amb les dificultats pròpies que té qualsevol inici d'un sistema que té gairebé 400 centres educatius i més de 150.000 alumnes, dificultats que a ningú se li escapa que tota la vida han suposat posar en marxa, una altra vegada, després d'un parèntesi estival, amb un entorn econòmic complicat, amb uns ajustaments necessaris i imprescindibles per garantir aquest sistema, però també amb alguns programes nous, interessants, que permetran que aquest curs, sens dubte, sigui també un curs molt important, en el qual es podran adquirir i es podran arribar a assolir les fites que ens hem assenyalat; repetesc, amb totes les dificultats, amb

tot l'esforç, però també amb totes les ganes que això sigui possible.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.5) RGE núm. 6692/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desclassificació de Son Bonet com a aeròdrom d'interès general.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 6692/12, relativa a desclassificació de Son Bonet com a aeròdrom d'interès general, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. El aeródromo de Son Bonet, situado en el término municipal de Marratxí, con una superficie aproximada de 80.000 metros cuadrados, posee unas importantes instalaciones formadas por pista, cuatro angares, oficinas, almacenes y un gran número de aulas accesibles, este aeródromo, con transporte público y carretera; usado desde los años 20, en 1959 se traslada el tráfico comercial a Son Sant Joan.

Gestionado por el ente público AENA, clasificado por éste como de tercera categoría, no comercial, sin servicio de control, de horario básicamente diurno y sin servicio para el pasajero. Usado para vuelos deportivos, aviación general, docencia y emergencias, albergando tanto el aeroclub como servicios del IBANAT, Guarcia Civil y Consell de Mallorca.

Con una media anual de unos 14.000 vuelos, básicamente tráfico nacional y estacional de verano, siendo una entrada de usuarios de alto poder adquisitivo. Este verano ha tenido una adecuación horaria según el Plan nacional de eficacia aeroportuaria del Ministerio de Fomento para reducir costes, debido al agujero de 14.942 millones de euros en AENA, por los derroches y la mala gestión socialista.

Objetivo del Govern, trasladado ya al Ministerio de Fomento, su desclasificación de interés general y su transferencia dotada a la comunidad autónoma. Así, Sr. Conseller de Turismo, ¿qué supondría la desclasificación de Son Bonet como aeródromo de interés general, que ya ha propuesto este Govern?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, en el aeródromo de Son Bonet están en estos momentos operando 14 empresas, academias de pilotos, empresas de helicópteros, de mantenimiento de aeronaves, de vuelos turísticos, de fotografía aérea, es decir que hay una actividad realmente interesante. Y estas empresas están ahí, este sector nos manifestó a principio de legislatura su interés y su voluntad por efectivamente la transferencia de Son Bonet a la comunidad autónoma y su opinión de que se podía optimizar de manera espectacular el empleo del mismo.

Por este motivo, y tras los estudios pertinentes, a principios de año, en la reunión que tuve con la ministra, en el mes de enero, le manifesté, entre otras cosas, nuestra voluntad de desclasificación del aeródromo de Son Bonet, y la ministra manifestó que el tema iba a ser estudiado. Con posterioridad, hemos hecho tres comunicaciones más a la Sra. Ministra en relación a Son Bonet, motivadas básicamente por la reducción del horario del mismo que, como usted sabe, se puso a las cuatro de la tarde.

A partir de ahí, pues hemos iniciado unas conversaciones, hemos iniciado conversaciones con el ministerio, tenemos conversaciones con el sector, de las que hemos sacado una serie de conclusiones: en primer lugar, que una tercera parte de la total actividad del aeropuerto se desarrolla a partir de las cuatro de la tarde, con lo cual el cierre del mismo a esta hora es realmente perjudicial; que el 90% de los escuelas de vuelo son no residente y de alto poder adquisitivo, con lo cual tiene una importancia realmente tremenda a efectos del uso de la oferta hotelera y de la oferta complementaria, es decir, tiene una importancia turística realmente transcendente. A continuación, también, que existe la posibilidad de optimizar la explotación de los hangares de las instalaciones complementarias y de la propia operativa aeroportuaria, que es el gran interés que tenemos por nuestra parte, y la inquietud, que también existe, de abrir un museo aeronáutico en las instalaciones de Son Bonet.

A partir de ahí, bueno, pues somos conscientes de que es posible dar un nuevo enfoque al tema, estamos trabajando en ello y sabemos que no estamos solos, puesto que estamos acompañados tanto por el sector empresarial de Son Bonet, el Colegio Oficial y Asociaciones de Ingenieros Técnicos Aeronáuticos, los usuarios y trabajadores también de Son Bonet y la Real Federación Aeronáutica Española.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 6693/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traducció de la Llei de turisme de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 6693/12, relativa a traducció de la Llei de turisme de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. El passat 17 de juliol s'aprovà la Llei de turisme de les Illes Balears, fruit de la necessitat d'actualitzar la normativa turística existent adequant-la a la realitat. Entre els objectius d'aquesta llei, destaca millorar la competitivitat de la destinació balear amb la creació dels plans d'intervenció en àmbits turístics, els PIAT; de noves figures, com la possibilitat del canvi d'ús i la modernització de l'oferta obsoleta, tot això amb l'objectiu de rehabilitar les zones turístiques i consolidar les Illes Balears com un destí de referència a nivell internacional, tant per la seva qualitat com per la diversitat del seu producte.

Aquest agost la Conselleria de Turisme i Esports ha traduït la Llei de turisme a diversos idiomes; Sr. Conseller, pot explicar, si ús plau, amb quin propòsit s'han fet aquestes traduccions?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias, Sra. Diputada. Efectivamente, la Ley 8/2012 ha sido traducida, ha sido traducida al inglés, al alemán y al ruso. El objetivo, lógicamente, es incentivar la inversión extranjera en nuestro destino; aportar algo más de seguridad jurídica y agilidad administrativa, todo ello en aras a la mejora como ese último fin de nuestra competitividad.

Evidentemente, sabemos positivamente que la ley da una serie de incentivos a la mejora de las infraestructuras hoteleras, estamos viendo ya resultados positivos, estamos teniendo una avalancha de solicitud de mejoras de las instalaciones hoteleras, muchas de ellas para subirlos de categoría, pero queremos, lógicamente, en potenciales países inversores, que coinciden prácticamente con los países emisores o con los mercados emisores, dar a conocer esta ley para que conozcan estas ventajas, para que puedan invertir y así mejorar nuestra competitividad. Por eso lo hemos enviado a nuestros destinos, a nuestros países emisores, como son Alemania y Reino Unido, traducido al alemán y traducido al inglés, que son mercados emisores consolidados y a la vez potenciales inversores en nuestras islas. Y a un mercado, que no es consolidado, pero que sí es emergente, como el ruso, pero que sí tiene, entendemos

que tiene una potencialidad inversora realmente digna de tener en cuenta.

También se ha remitido, traducida la ley en estos tres idiomas, a las distintas oficinas turísticas de España, a la SOET en el extranjero, se ha remitido también al sector turístico en general, a los colegios profesionales, a las administraciones, entidades e instituciones de interés para nuestro turismo.

Básicamente, pretendemos, para acabar, con esta traducción y con este envío de la ley, una proyección de la ley hacia nuestros mercados emisores, que conozcan las bondades de la misma y, a la vez, decir que la época de la inseguridad jurídica y de la farragosidad en las tramitaciones administrativas se está terminando, que sepan que se dan facilidades, que los trámites van a ser ágiles y todo ello, como he dicho antes, con un fin último que es mejorar Baleares como destino y mejorar para ello nuestra competitividad en el ámbito internacional.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 6694/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió d'emergències.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 6694/12, relativa a gestió d'emergències, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, lamentablement aquest estiu ha estat ple d'incidències i d'emergències de distinta naturalesa aquí, a les nostres illes, i han ocasionat multitud de danys personals i materials a la nostra comunitat autònoma. Avui ja s'ha fet una pregunta també a un altre membre del Govern, per part d'una companya del meu partit, pel que fa als incendis de les Illes Balears, molt concretament aquí a l'illa de Mallorca que ha estat especialment preocupant.

Però de tot allò també podem extreure una conclusió o una qüestió en sentit positiu i és que comptam en aquesta comunitat autònoma amb uns serveis d'emergència doncs que són eficients, que tenen capacitat de resposta i que nosaltres consideram que són ben coordinats per part del seu departament. En aquest sentit, els Serveis d'Emergència de l'112 han tengut un paper importantíssim pel que fa a les emergències de la nostra illa i amb aquest paper coordinador.

Ens agradaria saber, Sr. Conseller, quantes incidències s'han produït durant aquest estiu, concretament els mesos de juny, juliol i agost, i quina ha estat la seva distribució per illes, si ens podria donar aquesta dada.

Així mateix, ens agradaria saber quins són els grans trets, quines són les grans característiques d'aquestes incidències, la seva naturalesa i aquestes amenaces que hem hagut de patir durant una temporada tan sensible per a la nostra economia, com és la temporada estival.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tots. Sí, Sr. Diputat, em permetrà que, una vegada passada la temporada, puguem fer un balanç més exacte, amb una visió de conjunt dels mesos d'estiu plenament.

Les dades que li puc oferir ara, que són les que tenen un pes específic per elles mateixes són les de juny, juliol i agost d'enguany, on, en aquests mesos l'112 ha rebut 211.400 telefonades que s'han traduït en 36.081 incidents, on hem hagut de participar un o altre organisme de les Emergències. En concret, d'aquestes 36.000, unes 25.000 s'han produït a Mallorca; 6.400 a Eivissa i només 1.700 a Menorca, per 592 a Formentera.

El mes amb més incidències ha estat el juliol, amb gairebé, 13.000; seguit de l'agost amb 12.400. I en conjunt a les illes la major part dels incidents han estat relacionats amb assistència sanitària, seguits dels que van tenir a veure amb el foc, el salvament i rescat de persones, les ordenances municipals, la seguretat ciutadana i la seguretat en el trànsit, totes elles per aquest ordre.

Vull destacar que l'112 va gestionar, entre el juny i l'agost d'enguany, 489 incidències relacionades amb els incendis: 103 agrícoles; 161 forestals i 225 de rostoll.

Aquest estiu, com vostès saben i com hem tengut ocasió d'escoltar pel conseller d'Agricultura, doncs bé, hi ha hagut una incidència molt gran dels incendis forestals, la qual cosa ha fet que haguem fet un sobreesforç quant a la coordinació. Jo crec que sí s'ha pogut donar abast a totes les incidències amb suficiència de mitjans, amb les ajudes puntuals per part de la UME, que sempre és d'agrair.

I finalment, les darreres incidències que sí voldria destacar, perquè han estat molt recents en el temps, són els dos incendis de Menorca d'ahir, que, doncs bé, van provocar 400 telefonades en pocs menys de tres hores ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

... i es van mobilitzar tots els mitjans de Menorca.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.8) Pregunta RGE núm. 6695/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta de formació professional.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 6695/12, relativa a oferta de formació professional, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí, gràcies, president. A l'entorn econòmic i laboral en què estam immersos la població de la nostra comunitat autònoma està demostrant un interès creixent per l'acreditació de les competències professionals, és a dir, per l'obtenció d'un títol o certificat oficial del sistema integrat de formació professional, titulacions molt sovint necessàries per poder accedir a llocs de feina qualificats.

Una volta hagi finalitzat la temporada turística, motor i eix econòmic de la nostra comunitat autònoma, es manifesta amb preocupació per part de les famílies i dels més joves el futur i les seves possibilitats laborals. Sens dubte, la formació és la millor sortida per afrontar la situació i aquesta preparació passa ineludiblement per la formació professional.

A més dels treballadors i de les famílies, la situació també afecta les empreses que són conscients de la necessitat de comptar amb personal cada cop més qualificat i preparat per dur a terme la tasca de la manera més eficient possible. Aquest mes de setembre, de començament de curs escolar, els centres educatius de formació professional són plens de persones que cerquen una resposta, bé com a mesura que els ajudi a trobar la primera feina, en el cas dels més joves, o bé com a mesura que permeti eixamplar el currículum i augmentar les possibilitats de millorar una feina, fins i tot de reciclar els seus coneixements per uns de nous que els permetin poder optar a una nova feina que mai no havien desenvolupat abans.

En relació amb els joves la situació és encara més dura, perquè veuen com el seu futur passa en ocasions per continuar sota la dependència dels seus pares, sense possibilitat d'independència ni tampoc d'iniciar una vida adulta amb condicions. L'administració no pot obviar aquesta necessitat educativa, aquesta demanda creixent de formació professional i per tant ha de ser àgil i ràpida en la seva resposta, tot i les limitacions actuals.

Tenint en compte els criteris d'eficiència, eficàcia i austeritat proposats pel Govern de les Illes Balears, quines accions té previstes desenvolupar al llarg del curs per donar resposta a tot allò exposat?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president, gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, coincidesc amb el plantejament, amb el qual coincidim la majoria, per no dir tots els diputats d'aquesta cambra i tota la comunitat educativa i formativa d'aquestes illes.

Concretament, quant a mesures, estan basades en tres eixos: la formació professional reglada que, com vostè sap, i dins el temps de dificultats en el qual som sí que hem fet una aposta per tal d'augmentar el nombre de places, tot i repetesc les dificultats pressupostàries per fer-ho, però un esforç en tots els àmbits i totes les àrees envers d'aquesta branca de la formació. Li puc anunciar que dels 65 centres públics, dels centres sostinguts amb fons públics, 57 concretament públics i 8 concertats, tendrem una oferta que passarà de 6.676 places l'any passat a 7.176 enguany. Si hi englobem també els programes de qualificació professional inicial, que ja són el primer escaló, si ho podem dir de qualque manera, perquè persones amb un determinat perfil i una determinada formació inicial accedeixin a una primeríssima titulació, podríem parlar d'un augment de 1.400 places fins a 1.700 enguany. Això seria a la part reglada.

Un esforç perquè en aquests 249 cicles de formació, concretament 167 de grau mitjà i 82 de grau superior, facem un esforç per a, com vostè diu, anar cada vegada millorant la nostra oferta formativa.

Però també és ver que dins el Servei d'Ocupació de les Illes Balears s'està cada vegada apropant més l'oferta formativa a l'oferta educativa per tal que els centres públics també, i els centres integrats, millorin la seva oferta formativa, i això ho començarem l'any passat i enguany també tendrem més oferta formativa dins els propis centres públics, dels quals disposam una magnífica xarxa, a part de les ofertes que fan els ens formatius.

I finalment, com vostè deia, hem d'acudir també a un tercer punt, que seria el de reconèixer la capacitat, acreditar la competència professional de les persones amb un reconeixement, allò que sempre ha parlat integrat i que hem començat, ja fa uns anys es va començar a posar en funcionament, i hem firmat recentment un conveni amb el Ministeri de Treball per tal de dur-ho a terme, que les persones segur que tenen una acreditació que no l'han acabada de certificar. El que hem d'aconseguir és facilitar a la gent que tot allò que sap fer, perquè ho ha fet i perquè ho sap fer, però no ho ha acabat d'acreditar, també ho pugui acreditar, per arribar a allò que seria l'òptim que tenen algunes comunitats autònomes i els països més avançats d'Europa, que seria un carnet en el

qual les persones anirien sumant al llarg de la vida la seva acreditació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 6696/12, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a concert de places residencials i centres de dia.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE 6696/12, relativa a concert de places residencials i centres de dia, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. La Ley de dependencia supuso un gran logro para todos los españoles, fue un paso muy necesario en nuestro país en el que todos los grupos políticos coincidíamos, en la necesidad de poner en marcha un sistema nacional que asegurase la atención a las personas que carecen de autonomía personal.

El presidente José Ramón Bauzá ha manifestado en varias ocasiones la apuesta de este gobierno por la consolidación de los servicios existentes, y si bien debido a las actuales circunstancias no es posible crecer en esta legislatura, es compromiso de este ejecutivo mantener y hacer sostenibles los servicios que se vienen dando. En Baleares, y a pesar de la actual situación, se sigue manteniendo la misma dotación económica para la dependencia, destinando 2,6 millones de euros mensuales sólo en ayudas económicas, además de tener que hacer frente a las enormes deudas heredadas de la anterior legislatura, como los 7 millones de euros que se han pagado en marzo en concepto de retrasos acumulados.

Por otra parte se está haciendo un gran esfuerzo para reducir las listas de espera, haciendo una clara apuesta por la concertación de plazas de residencia con la firma de numerosos convenios con otras administraciones.

Por todo ello, Sr. Conseller, ¿cuál es el objetivo del convenio firmado este verano entre la Conselleria de Salud, Familia y Bienestar Social y el IMAS para el concierto de plazas residenciales y de centros de día para personas dependientes de Mallorca? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. El passat 30 de juliol es va firmar un conveni de la Conselleria de Salut, Benestar Social i Família amb l'IMAS, un concert que era d'11 milions d'euros per poder mantenir 644 places que s'havien creat al llarg de 2010...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, si és tan amable, acosti's més el micròfon i se'l sentirà millor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Sí, gràcies, és la falta d'experiència. Bé, doncs aquests doblers van destinats al concert de 644 places residencials i de centres de dia per a persones dependents a Mallorca.

Garantir tots aquests serveis socials que prestam en una època de crisi com aquesta és una de les nostres prioritats i d'aquest govern, especialment amb col·lectius tan sensibles com el de dependència i les discapacitats. Per tant aquest acord amb l'IMAS, que assumeix la gestió de places concertades a nou residències i centres de dia situats als municipis de Calvià, Capdepera, Inca, Manacor, Marratxí, Montuïri, Santa Margalida, Santanyí i Vilafranca, es tracta d'un concert de 640 places residencials més 30 en règim de dia.

A més d'això, bé, la quantitat que va per a aquests "daixons", el Govern assumeix aquesta quantitat, el cost d'aquests 11 milions, i es pagarà enguany. Però a més d'això en el darrer Consell de Govern també es va autoritzar firmar un conveni amb el Consell de Mallorca d'uns 10 milions d'euros per poder mantenir les places per a persones discapacitades; aquestes places es varen crear i concertar durant els anys 2005, 2008 i 2010.

Com ja he dit, senyors diputats, aquest govern no escatimarà cap esforç per continuar en aquesta direcció, a pesar d'aquesta crisi que ens està afectant tant, perquè la nostra societat ha de quedar atesa. En aquest sentit, perquè els serveis socials i el seu manteniment i consolidació són uns dels nostres objectius principals.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 6697/12, de l'Hble. Diputat Sr. Llorenç S. Galmés i Verger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous centres emissors per als cossos de seguretat i emergències.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE 6697/12, relativa a nous centre emissors per als cossos de seguretat i emergències, que formula el diputat Sr. Llorenç Galmés i Verger, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GALMÉS I VERGER:

Gràcies, president. Diputades, diputats, molt bon dia a tots. Per desgràcia al llarg de l'any, i especialment durant els mesos d'estiu, com explicava el conseller d'Interior, a les nostres illes es produeix un nombre d'incidents de molta diversitat.

Aquest fet feia necessari des de fa any dotar la nostra comunitat de la seva pròpia xarxa de comunicacions per a emergències, establint un sistema públic propi independent del que té l'Estat per tal de donar servei a més de 3.000 usuaris; un sistema segur i estable que seguís les directrius i recomanacions que indica la comunitat europea, possibilitant la comunicació entre els diferents actors que intervenen en situacions d'emergència per tal d'anar coordinats en tot moment en la mateixa direcció; una eina que establís la comunicació de manera eficient al cent per cent, podent-se dur a terme aquesta amb mobilitat i mitjançant les tecnologies mòbils existents a l'actualitat; un instrument que comptàs amb la localització GPS, que donés la possibilitat d'enregistrament de converses, la comunicació directa entre usuaris de zones de fora de cobertura de xarxa i la gestió dinàmica de grups d'usuaris, entre moltes altres aplicacions.

Era essencial instaurar un nou mitjà que abaratís el cost que els organismes d'aquesta terra gasten en comunicacions des de fa anys. No seria comprensible que al llarg dels darrers temps els sistemes de comunicació comercials hagin avançat molt i que en l'àmbit de les administracions i dels cossos que actuen en casos d'emergència no es dugués a terme aquest.

Per això demanam al conseller de Presidència com valora la instal·lació de cinc nous centres emissors a la xarxa de comunicacions per als cossos de seguretat i emergències per part de Multimèdia Balears.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. En primer lugar quiero pedir disculpas por mi voz bronca.

La valoración que hacemos, Sr. Diputado, es muy positiva por la puesta en funcionamiento de estos cinco nuevos centros emisores de Alcudia, de Pollença, de Inca, de Palma y de Andratx. Con esto hemos conseguido una cobertura en torno al 85% de la isla de Mallorca. Tenemos previsto poner en marcha tres nuevos centros emisores más, que estarán en Soller, en Banyalbufar y en Estellencs, y con esto cubriremos el cien por cien de la isla de Mallorca. Quiero recordar que tenemos también la isla de Formentera cubierta al cien por cien, Ibiza en un 45% y en Menorca un 85%.

Para este govern es básico contar con una red de comunicaciones propia con la finalidad que los cuerpos de emergencia y de seguridad puedan comunicarse entre si a los efectos de que esta comunicación pueda ser más efectiva. Este año en concreto esta red ha sido puesta, probada ya, por la empresa pública IBANAT en los incendios forestales y tengo que decir que ha sido muy satisfactoria esta puesta en funcionamiento porque al tener varios canales permite la gestión de varios incendios a la vez, y además, al estar dotada del sistema GPS, permite la localización geográfica de las personas que la utilizan. Pero además tiene un valor añadido, Sr. Diputado, y es que constituirá un ahorro en torno a los 17 millones de euros para esta comunidad autónoma en los próximos diez años.

Por lo tanto insisto que la valoración que hace este govern por la puesta en marcha de esta red de comunicaciones es muy positiva. Muchísimas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 6699/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a assistència sanitària universal.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE 6699/12, relativa a assistència sanitària universal, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Salut, Família i Benestar Social, benvingut al torn de paraules d'aquest parlament. Estic segura que la comunicació amb vostè serà útil per als diputats i per als interessos de la ciutadania.

Dit això, Sr. Mesquida, a les seves instruccions de dia 30 d'agost queda ben clar que el Servei de Salut balear no atindrà totes les persones de la nostra comunitat, ja que els immigrants irregulars sols rebran atenció sanitària si són menors de 18 anys, en els casos d'urgència, embaràs i part. Considera vostè que la sanitat balear és universal?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut. Sr. Conseller, si és tan amable...

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Sra. Diputada, jo li puc dir que l'assistència és universal. Després podem parlar de moltes més coses, però d'entrada l'assistència és universal a la comunitat de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Serà universal segons el que vostè diu, però vostè s'estrena deixant sense targeta sanitària més de 20.000 persones immigrants sense papers ni ocupació, que a partir d'ara hauran de pagar el servei mèdic i els medicaments.

No estam davant una nova segregació, Sr. Mesquida? No és aquesta una segregació sanitària entre rics i pobres? Aquesta llei ataca la gent que la crisi ha deixat en situació precària, ataca els més febles, és una llei cruel, Sr. Conseller. Estic convençuda que vostè com a metge no estarà d'acord amb aquesta crueltat, i que és conscient de les seves preocupants conseqüències; per exemple, hi haurà població fora de control sanitari que pot posar en perill el conjunt de la societat. Aquesta llei està provocant el rebuig generalitzat d'organitzacions socials i mèdiques.

Sr. Conseller, he sabut que vostè col·labora amb l'ONG Llevant en Marxa, i que fa uns mesos va anar a Etiòpia per dur-hi ajuda sanitària. Això l'honora enormement i demostra la seva solidaritat amb les persones sense recursos, però què passarà amb una persona etiòp que a la nostra comunitat queda sense recursos, sense feina? Aquesta persona no es mereix la seva solidaritat? Com resoldrà vostè les contradiccions entre el que vostè fa com a persona i com a metge solidari i el que fa com a polític del govern Bauzá?

Sr. Conseller, li demanam que planti cara, tal i com han fet a altres comunitats, i que no apliqui aquest reial decret de reforma sanitària. Li demanam una assistència sanitària universal, un dret humà reconegut per Nacions Unides, per la Constitució Espanyola i per l'Estatut d'Autonomia. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo li puc assegurar que un etiòp que vengui aquí, que no tenguí papers i tenguí una malaltia serà atès, li ho puc assegurar.

(Petit aldarull)

Escolti, pagant, pagant; em vol dir vostè si aquest servei de salut és pagant o sense pagar? M'hauria de contestar això. Crec que a més té molta, molta, molta, aquest servei de salut, d'importància en aquest país per poder-se mantenir. Jo no sé si sap la situació en què està en aquests moments l'economia, és a dir, allò que hi ha en aquests moments que podem utilitzar.

Estam fent feina, i estam fent feina per poder donar assistència. No importa capegi, perquè jo li dic i he dit un parell de vegades que no quedarà ningú sense assistència i que no morirà ningú enmig del carrer per falta d'assistència.

(Remor de veus)

No, no senyora, no senyora, no és pagant, no és pagant.

(Aldarull)

Miri, miri, i li dic una cosa, és a dir, jo només tenc un discurs, perquè ha dit que jo tenc dos discursos. Un és el meu discurs, i el meu discurs amb aquesta llei es durà endavant, però es crearà una comissió formada pel Col·legi de metges, Col·legi d'infermeria, Col·legi de farmacèutics, Direcció General de Salut Pública i Ib-salut, a més participant en aquesta comissió també les àrees socials, per poder estudiar cas per cas, i es farà...

(Remor de veus)

Idò hem de definir què és universal, ara haurem de definir què és universal. Bé, no, miri, miri, el que jo li dic és que en aquesta comissió s'estudiaran cas per cas les malalties individualment i determinades patologies o determinades malalties. Això és el que nosaltres farem, i ens preocuparem ben molt que la gent en aquest país tenguí l'assistència que toca.

El que no podem fer, i a més aquesta llei jo crec que està molt més dirigida no solament a aquestes persones sense recursos, que aquestes sí que seran protegits nostres, més que res...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. El seu torn ha finalitzat.

(Aplaudiments i aldarull)

I.12) Pregunta RGE núm. 6700/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de viabilitat dels hospitals.

Pregunta número 12, RGE 6700/12, relativa a pla de viabilitat dels hospitals, i la formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Benvingut, Sr. Conseller. Dia 30 d'abril, de manera sobtada i imprevista, el Govern anuncià el tancament de l'Hospital General i del Joan March, amb un únic raonament: el Pla d'equilibri econòmic es justificava amb un estalvi de 26 milions. Protestes de treballadors, 85.000 signatures de ciutadans, plans de viabilitat sanitaris...

Sr. Conseller, quan pensa presentar el Govern un pla de viabilitat que eviti el tancament i l'acomiadament dels treballadors d'aquests hospitals?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Miri, el pla de viabilitat en aquests moments s'està duent a terme; s'estant tenint reunions amb els professionals, amb els treballadors, amb agents socials, els representants sindicals, i es fa una miqueta de foto de tota la situació.

Vegem, el que sí que m'agradaria que quedàs clar és una cosa: quan vaig prendre possessió de conseller sí vaig parlar amb el Govern de veure si hi havia possibilitats no de recular, no de tornar enrere, no de mantenir oberts aquests hospitals i pegar una bufetada, perquè això sí que em sap greu, que vostè digui que això és una bufetada al Govern, perquè sí que m'hauria d'aclarir una cosa: vostè a favor de qui està?, i això sí que em sap greu, perquè jo record que abans de jo ser conseller el vaig topar enmig del carrer i vostè em va dir "i què?, què faràs?"; i què vaig dir, jo?: jo transparència i ajuda seva i de tots vostès sempre, i no hi haurà ni doble discurs, ni un, de doble discurs. És a dir, quan jo tenguí el pla de viabilitat que estigui bé damunt la taula i s'hagi fet tota la foto, tenguí present que el cridaré i l'hi mostraré, perquè ho sàpiga.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sr. Mesquida, però les paraules se les endú el vent. Necessiten els sanitaris...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Necessiten els sanitaris, necessiten els ciutadans fets concrets i no serials vergonyosos d'aquest govern. Cap document no ha posat la conselleria...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, preg silenci.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...damunt la taula, cap. Els va prometre el Sr. President, els va prometre el Sr. Aguiló en dues reunions diferents, i no han arribat, i ara tampoc. La Sra. Castro no en va donar cap. Diuen que existeixen, ningú no els coneix.

Vàrem estendre la mà al Sr. President fa quatre mesos; la va rebutjar. I n'hem sentit de tot color des del Govern: hospitals obsolets, professionals no especialitzats, males instal·lacions, ineficiència, etc., etc. Fins i tot el Sr. Vicepresident va dir que aquests plans de viabilitat eren suposats plans. Les matemàtiques són les matemàtiques, no hi ha res més. Miri què va dir el Sr. Portaveu: "*Sanidad debe recortar 26 millones para que Caubet y la Sang sigan abiertos*".

I ara tenim un conseller que té opinió, és veritat, i creu que aquests hospitals són importants i necessaris i per tant han d'estar oberts. Vostè -ho torn dir- ens ha mostrat les vergonyes del Govern, que prefereix tancar dos hospitals que apujar impostos com el de patrimoni. Ara a vostè li toca remar contracorrent. Segueixi per aquest camí; digui i faci el contrari del que ens ha dit el Govern. Nosaltres, si ens presenta el pla, li donarem la nostra opinió, ja li ho vaig dir 15 dies abans que fos conseller, però per donar opinió necessitam documents, i duim quatre mesos demanant documents al Govern.

Continuï així, no tanqui aquests hospitals, que nosaltres li donarem el suport si va per aquesta línia. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, vostè té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Thomàs, documents que m'he trobat, com aquest que va demanar vostè, el pla de viabilitat de GESMA que li va fer Antares, que són 60.000 euros...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...en què parla de l'acomiadament de 140 o 150 persones...

(Més remor de veus)

...això és aquí, mare de Déu!

(Aldarull)

No, no, perdoni... No, miri, jo amb aquestes coses sí que li vull dir una cosa, és a dir, si vostè creu que perquè em diu això jo no m'entenc amb el Govern s'equivoca. Les coses es parlen, es parlen i es raonen. És a dir, jo tenc la meua visió de les coses, per suposat, però tenc la meua visió; vostè no em voldrà anul·lar, perquè som conseller, tot el que jo pens. Això l'hi anul·larà a vostè el partit, però la meua llibertat no me l'anul·la ningú. El seu partit per ventura sí, eh?

(Aplaudiments)

Ningú no m'anul·la, a mi, la meua llibertat, perquè ho sàpiga, i en aquests moments sí que he trobat receptivitat en aquest tema. És a dir, jo...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, però el seu torn ha acabat.

(Aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 6701/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de l'ocupació laboral.

I.14) Pregunta RGE núm. 6702/12, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment de l'IVA.

I.15) Pregunta RGE núm. 6703/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit.

Les preguntes número 13, 14 i 15 queden ajornades, com ja hem parlat al principi d'aquest plenari.

I.16) Pregunta RGE núm. 6698/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució del nombre d'empleats públics a les Illes Balears.

I passam a la pregunta número 16, RGE núm. 6698/12, relativa a evolució del nombre d'empleats públics a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el problema de l'atur és, sense cap dubte, una gran lacra social, de màxima prioritat dins l'actual conjuntura econòmica, un atur on hem de recordar que es va disparar de forma alarmant des de l'any 2008, de tal manera que en només tres anys el nombre d'aturats es va més que duplicar. Però mentre això passava en el sector privat, en el sector públic la xifra d'empleats públics recorria el camí contrari, es multiplicava de forma injustificada, insostenible i escandalosa, amb un creixement de 6.000 empleats públics més, en només tres anys; un 26% de

creixement, de tal forma que Balears liderava l'augment d'empleats públics de tota Espanya.

S'assumien en plena crisi econòmica compromisos de capítol 1, deixant de pagar proveïdors i obligant a tancar empreses que no cobraven els seus deutes amb l'administració, 6.000 empleats més entre fixos i temporals, era més important col·locar gent a l'administració que pagar els proveïdors, aquesta era la filosofia de l'esquerra.

Les explicacions que hem pogut sentir del Partit Socialista han estat contradictòries, imprecises i ambigües, símptoma que no hi ha massa explicació lògica; ens diuen que, per exemple, l'any 2011 no es podien fer oposicions perquè hi havia una pròrroga pressupostària, i jo crec que hi ha més d'un conseller, assegut avui a la bancada Popular, que només arribar al Govern va haver d'aturar oposicions que estaven convocades i en marxa. I el més curiós era que predicaven que era imprescindible amortitzar 700 llocs de feina anuals públics, i no només no en varen amortitzar cap sinó que els varen multiplicar per 10.

Però el més greu de tot era que es generaven falses expectatives a milers de persones amb cara i ulls que no tenien cap culpa ni cap responsabilitat de ser víctimes d'una ficció digna d'una pel·lícula de terror. Per això, Sr. Conseller, volem saber quina valoració fa vostè de l'evolució dels empleats públics. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, quan el Partit Popular va arribar al Govern, el juny de l'any passat, ens vam trobar amb un total de 29.999 empleats públics treballant per a la comunitat autònoma, per tant per a salut, educació i serveis generals. Entre personal fix i no fix, les dades del registre del personal del juliol, com dic, del 2011.

La xifra oficial quatre anys abans, per comparativa, en el juliol del 2011, era de 23.984 empleats públics. La diferència exacta, per tant, és com ha dit vostè, de 6.015 persones més durant el Govern dels nostres antecessors, i no em referesc només a places sinó a persones amb nòmina de la comunitat autònoma, uns com a funcionaris, altres com a interins i altres com a laborals, tant fixos com temporals.

El principal increment es produeix entre el gener del 2011, quan es comptabilitzen 26.430 empleats públics, i l'esmentat juliol de l'any passat, són exactament 3.569 persones més; és a dir, amb sis mesos i amb ple període preelectoral entren aquestes 3.569 persones. Per tant, un augment d'un 26,8%.

Aquestes xifres, tothom pot interpretar perfectament què representen i què hi ha darrera, no em correspon a mi explicar els motius d'aquest increment dels empleats públics en aquest període concret preelectoral, sinó que crec que la resposta és a una altra banda. Però sí que la meua valoració és que l'evolució del nombre d'empleats públics, al meu entendre, va ser un cert exercici d'irresponsabilitat en uns anys on ja la crisi era una realitat, en uns anys on es va prorrogar un pressupost i per tant els números no quadraven realment amb el sosteniment de tota aquesta massa d'empleats públics, i aquestes decisions doncs fan que avui en dia ens trobem amb una delicada situació per sostenir tot el sistema.

Nosaltres confiam que amb l'auditoria tècnica interna que desenvolupam puguem clarificar exactament tots els llocs, totes les funcions que desenvolupen aquests empleats públics ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bé, gràcies, Sr. President.

I.17) Pregunta RGE núm. 6688/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a dades d'ocupació a l'estiu.

EL SR. PRESIDENT:

Dissetena pregunta, RGE núm. 6688/12, relativa a dades d'ocupació de l'estiu, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. President, aquest mes d'agost, en plena temporada turística, en una temporada turística que, a més, tothom valora molt positivament, hem tengut la xifra de rècords d'aturats el mes d'agost, 75.000 persones a l'atur; això significa un 5% més que fa un any i, a més, s'hi ha d'afegir que hi ha una disminució de l'1,5% dels afiliats a la Seguretat Social.

Com valora el president aquestes xifres?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Doncs miri, Sr. Barceló, les dades són interpretables: hi ha qui veu la botella mig buida i qui veu la botella mig plena; jo som del costat, estic al costat dels optimistes, però ho dic amb fonament.

Per exemple, Sr. Barceló, vostè ha obviat dir que durant el mes d'agost hi ha hagut més persones que han fet feina que en el mes de juliol, cosa que no passava des de feia 15 anys, i estic segur que tant vostè com jo estirem d'acord que és una notícia positiva.

La valoració no pot ser positiva, evidentment, perquè l'objectiu d'aquest govern és continuar fent feina perquè més persones trobin feina. Però miri, li puc assegurar que és una cosa que no passarà en dos dies, nosaltres hem dit que hi ha una borsa d'atur estructural, que no hi ha miracles, que no es pot fer del matí a l'horabaixa, però sí que és una realitat que les coses canvien amb millors notícies.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President, vostè aquest estiu va tenir unes declaracions molt desafortunades, que jo sàpiga, a més, no les ha rectificat i que jo consider que és un insult per a les persones que són a l'atur; va dir textualment: "*Hay gente que se apunta al paro, pero esperando que no la llamen para trabajar*". Així no m'estranya per tant que vostè miri, que es quedi amb l'anècdota de 500 persones, de juliol a agost i no amb les 75.000 rècord del mes d'agost històric.

I així tampoc no m'estranya que el darrer trimestre del 2011, amb pressupost ja seu, es retirassin, s'anul·lassin partides per valor de 2.300.000 euros, destinades a desocupats al SOIB.

Vostè diu que anam bé, vostè diu que vol ser optimista, i així ho va dir la setmana passada a una roda de premsa, però jo vull posar les dades damunt la taula: les dades són que del total de contractes que es varen fer el mes d'agost, el 70% varen ser de menys de tres mesos, això vol dir que parlem de gent que d'aquí poc tornarà ser a l'atur.

Parlam que han baixat els autònoms, ha baixat la producció industrial un 5,7%; tenim hotels que anuncien que si s'anul·la el programa de l'IMSERSO aquest hivern tancaran; el producte interior brut el segon trimestre ha estat negatiu. Sr. Bauzá, amb aquestes dades no hi ha motius per ser massa optimistes, amb aquestes dades és necessari que vostè convoqui ja un debat de política general per tal de tractar entre tots aquesta situació. I li oferim la possibilitat de parlar, si hi ha diàleg estam disposats que hi hagi propostes en positiu, si ha de ser un paperot, si ha de ser un *rodillo*, evidentment no compti amb nosaltres.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, Sr. Barceló, el més fàcil és el que diu vostè: que aquest govern no fa res i es queda tan ample. Això és el més fàcil, el que passa és que no és el real.

Miri, nosaltres el que no farem per disminuir les xifres d'atur és contractar 6.000 persones que no es poden pagar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I nosaltres el que no farem és gastar el que no tenim, això no ho farà aquest govern. Però sí que li dic una sèrie de xifres que vostè crec que, o voluntària o perquè no té la suficient informació no ha dit; vostè no ha dit que quan la mitjana d'increment d'atur interanual a Espanya és d'un 12%, aquí tan sols és un d'un 5%, la més baixa de l'Estat. Vostè o no sap o no vol dir que és la primera vegada en 15 anys que s'atur el mes d'agost és inferior al mes de juliol. Vostè no vol dir o ha oblidat dir que Balears és l'única comunitat que durant sis, set mesos consecutius baixa les xifres d'atur. Vostè no vol dir o ha oblidat dir que del total de les contractacions, del total, un 7,7 signifiquen contracten fixos indefinits, quan la mitjana és d'un 6%; o no ho sap o no ho vol dir.

Miri, Sr. Barceló, jo li dic que queda molta feina per fer i li dic que, malgrat això, fem el que toca, però no a càrrec dels proveïdors ni a càrrec de tots. És una bona notícia, la vulgui o no la vulgui veure vostè.

Crec que podem estar en el bon camí i podem seguir fent feina junts, aquesta és la meva proposta i aquestes són les dades, les vulgui o no les vulgui reconèixer.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 6704/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atur.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta divuit, RGE núm. 6704/12, relativa a atur, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, vostè ja fa un any i tres mesos que governa i això significa solucionar els problemes de la ciutadania i fer una diagnosi real de la situació i des que vostè governa, Sr. Bauzá, les xifres són pitjor, malgrat, incomprendiblement, vostè digui que estam en la recuperació econòmica, les xifres i la realitat quotidiana el desmenteixen.

No sé si se n'ha assabentat, però estam en recessió econòmica, el nostre PIB va baixar un 0,2% el segon trimestre; tenim 3.595 aturats més que l'any passat; l'afiliació a la Seguretat Social segueix a la baixa, 6.793 menys que fa un any; 508 autònoms menys que fa un any.

Gràcies a la reforma laboral, tenim un 15% menys de contractes indefinits. I el que és més greu, augmenta la pobresa d'una forma alarmant, un 23,4% de les llars dels nostres ciutadans estan en risc de pobresa i un 12,6 en risc d'extrema pobresa, un 3% més que la mitjana estatal, Sr. President.

O sigui que des que vostè governa hi ha menys feina, hi ha més atur, hi ha més precarietat i hi ha més pobresa. Davant aquesta situació duríssima, Sr. Bauzá, dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma vostè aquest estiu se n'ha rigut dels aturats -per cert, jo li deman formalment que rectifiqui les seves desgraciades declaracions o, si no, em digui: es que vostè realment pensa que l'atur és culpa dels aturats?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Francament, li vull dir que jo cada setmana esper la seva pregunta, l'esper amb il·lusió per veure si per primera vegada dins aquesta legislatura em fa una pregunta seriosa, responsable, sense demagògia; no ha estat aquesta setmana, esperarem la pròxima, no passa res, ens queden tres anys perquè vostè em faci aquestes preguntes.

Però miri, Sra. Armengol, jo li contestaré la seva pregunta, jo no planteig cercar els culpables, jo el que cerc és la solució. I vostè em diu que si els culpables són els aturats; faltaria més!, com és possible que els culpables siguin els aturats!, com és possible que vostè em digui allò! Si jo, segons la seva pregunta, hagués de cercar els culpables, no hauria d'anar massa enfora, els trobaria molt prop, perquè vostè els té dins la seva formació política: Govern del PSOE, set anys govern d'Espanya, quatre anys d'exemple d'inoperància, d'ineptitud en aquest govern.

Li vull recordar uns xifres, perquè crec que també se n'ha oblidat; quan vostès varen entrar a governar hi havia 29.000 aturats, varen deixar aquesta situació amb 71.000 aturats, un increment del 143%. Per tant, Sra. Armengol, jo li deman simplement que no faci demagògia, simplement li deman que llegeixi les xifres i que sigui seriosa en la formulació de les seves preguntes.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. No és seriós, 75.000 persones a l'atur, no és seriós. Per a vostè no és seriós que hi hagi un 20% de llars familiars amb risc de pobresa, per a vostè això no és una pregunta important i seriosa, a la qual el president del Govern hauria de donar alguna resposta, més que fer demagògia i mirar al passat amb el retrovisor.

Sr. President, fa un any i tres mesos que és president del Govern, miri per al present i per al futur d'aquesta comunitat autònoma, miri per als ciutadans d'aquesta terra que necessiten alguna ajuda del Govern de les Illes Balears.

Miri, la seva política econòmica i la del Sr. Rajoy fracassen, vostè només em parla d'austeritat i de deute i a mi m'interessa les persones, totes les persones que viuen a les Illes Balears i que tenen una situació realment complicada i davant un govern que no dona cap solució.

Jo li deman, Sr. President, compleixi la seva paraula de fa quatre mesos, convoqui les forces polítiques i els agents socials per pactar una fulla de ruta econòmica i un pla de xoc per a l'atur, així ens tendrà al seu costat. La pilota és damunt la seva teulada. Sr. President, faci de president.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Armengol, la directora del SOIB va dir fa unes setmanes que hi havia gent que s'apuntava a l'atur esperant que no la telefonassin per cobrar. Curiosament, quan va dir això ningú no va sortir per dir que ella donava la culpa als aturats, perquè no ho va dir perquè no són els culpables. Ara vostè ve aquí amb la il·lusió que tothom cregui que jo he dit alguna cosa que no és certa i a sobre pensa, vol que li facin la rialleta.

(Remor de veus)

Sra. Armengol, Sra. Armengol, jo li vull dir que les coses són d'una altra manera, li vull dir que les solucions que vostè proposa és més deute públic, és contractar, ho ha dit, ha dit que hem de contractar més obra pública; si no tenim doblers perquè vostès els varen gastar, perquè no podien pagar!

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Sra. Armengol, varen contractar més de 6.000 persones que no es podien pagar. A vostè li agradaria que jo fes un pla E, com el Sr. Zapatero, o segurament que tenguéssim una gatera de contractes públics. Sra. Armengol, el Govern no farà el que

vostès van fer, perquè els ciutadans li varen dir que era tot el contrari. Només li diré una cosa, aquest govern és un govern seriós i responsable, que assumeix les seves responsabilitats.

Miri, jo no pretenc que vostè vengui aquí a donar-nos les gràcies, ni felicitacions, quan nosaltres puguem fer alguna cosa bé, però tampoc no vengui aquí a donar-nos lliçons quan vostè té l'expedient de més suspesos del curs escolar.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 3205/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Son Dureta.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 3205/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Son Dureta. Té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tots i a totes les persones presents. Sr. Conseller de Salut, Família i Benestar Social, la pregunta que resumeix aquesta interpel·lació seria: què pensa fer, quin ús pensa donar el Govern a les instal·lacions de l'antic complex hospitalari de Son Dureta?

I és una pregunta que podria estar aclarida fa mesos, perquè efectivament fa quinze mesos que aquest govern governa. Però amb aquests quinze mesos de govern del Partit Popular hi ha hagut diverses propostes, la qual cosa fa que a dia d'avui estiguem tots molt embullats en relació amb el futur de Son Dureta de la nostra comunitat autònoma.

Després de més de 50 anys al servei de la salut de les Illes Balears, el complex hospitalari de Son Dureta ha quedat buit de forma definitiva des del mes de gener del 2012. És un complex que compta amb més de 70.000 metres quadrats dels quals, segons la informació que nosaltres tenim, més de 50.000 metres quadrats estan en situació acceptable i que tolerarien processos de rehabilitació.

Fins al març del 2011 era necessària la negociació amb la Tresoreria de la Seguretat Social perquè el Govern de les Illes Balears fes ús de les instal·lacions d'aquest complex de Son Dureta, perquè la Tresoreria de la Seguretat Social sempre manté la titularitat, tot i que transfereixi competències; però arran d'una negociació política de CIU amb el Govern socialista del Sr. Zapatero, a partir de l'1 de gener del 2013, la titularitat de béns i serveis que a 1 de gener del 2012 foren patrimoni de la Seguretat Social i estiguessin adscrits a la comunitat autònoma, com és el cas de Son Dureta, seran atribuïts a les respectives comunitats autònomes, en virtut dels corresponents reials decrets.

Una de les primeres preguntes que ens pot respondre en aquesta interpel·lació és si hi ha hagut negociacions amb l'Estat per dur a terme aquesta mesura, perquè a la nostra comunitat autònoma hi ha tota una sèrie d'edificis afectats per aquesta mesura, no sols Son Dureta sinó també la residència de la Bonanova, la residència de Felanitx, per dir els exemples dels edificis més grossos.

I fins que es va produir aquesta modificació, tothom tenia clar que Son Dureta s'havia de destinar a un complex sociosanitari, perquè si no la Tresoreria de la Seguretat Social no permetia la continuïtat de l'ús per part de la comunitat autònoma, si no era un complex sociosanitari o sanitari, però en el nostre cas sanitari no era necessari perquè el motiu del tancament de Son Dureta és el trasllat a Son Espases, havia de ser de caràcter sociosanitari. I de fet el programa electoral de tots els partits que avui constituïm aquesta cambra parlamentària així ho recollien, així ho recollien en els nostres programes electorals: crear un complex sociosanitari a Son Dureta.

Però la modificació d'aquesta mesura i una vegada acabada la campanya electoral i produïdes les votacions i amb la majoria absoluta del Partit Popular al nostre govern, el vicepresident Econòmic es posa a pensar com fer caixa, i a les poques setmanes de guanyar les eleccions el Partit Popular fa unes declaracions, que diuen textualment que "vendre Son Dureta seria una bona manera d'injectar liquiditat a les finances públiques". I de fet, a l'avantprojecte de l'ib-salut 2020 preveïa la "enajenación" de Son Dureta. Si vostè se'n va al diccionari, veurà que *enajenación* és, entre altres possibilitats d'explicació del que és *enajenación*, la venda de productes, jo ho vaig anar a mirar, per si ho tenia confós, (...) A un document oficial del Govern, que és ib-salut 2020, més les declaracions del vicepresident d'Economia, ens apunten que vendre Son Dureta seria una bona manera d'injectar liquiditat. Aquestes declaracions ens varen preocupar com a coalició i va ser quan vàrem demanar aquesta interpel·lació, una interpel·lació de fa un any, avui es discuteix. Però com que Son Dureta continua essent novetat, perquè no sabem què passarà amb ella, doncs és igual d'actual que fa un any.

Per tant, avui l'objectiu d'aquesta interpel·lació, Sr. Conseller, és aclarir què pensa fer aquest govern, on no hi ha cap dona, amb Son Dureta; què pensa fer aquest govern del Partit Popular amb Son Dureta.

Arran d'aquesta declaració, també vàrem fer preguntes parlamentàries i li puc garantir que la seva resposta d'alguna d'aquestes preguntes parlamentàries també ens va intranquil·litzar molt. A una pregunta parlamentària, la Sra. Castro, en aquell moment consellera de Salut, ens va contestar: "Actualment s'està estudiant la situació tècnica i legal de les infraestructures i les instal·lacions per avaluar els usos que pot tenir en el futur, i entre ells proposava un centre administratiu on s'hi podria ubicar una conselleria"; i continuava: "Hem rebut diverses sol·licituds per poder usar parcialment aquest edifici i s'està elaborant un pla funcional per a l'ús d'aquesta àrea", això el setembre del 2011.

Per tant, Sr. Conseller, si la resposta de la Sra. Castro era certa, ja haurien de tenir un estudi de la situació tècnica i legal d'aquesta infraestructura i les seves instal·lacions, perquè fa un any que ens va contestar això, i ens diu que s'està estudiant la situació. Ha trobat aquest estudi encarregat per la Sra. Castro? I si l'ha trobat, Sr. Conseller, què diu aquest estudi i quines són les seves conclusions?

Continua el Govern amb la voluntat de traslladar una conselleria? A la resposta de la Sra. Castro s'intuïa, ho explicava de forma molt clara, que com a candidata hi havia la Conselleria de Salut. I quines són les propostes d'ús parcial que han rebut i si pensa donar autorització, a partir de l'1 de gener del 2013, que la titularitat serà d'aquest govern.

Però Son Dureta continua. A principis de febrer del 2012, la consellera de Salut, a compareixença parlamentària continua amb aquesta intencionalitat, amb el matís que per a l'any 2012, diu la consellera: "no tenen la intenció d'invertir res en Son Dureta", perquè, i escoltin, senyors parlamentaris, "millorant els serveis de l'Hospital General amb una nova planta, almenys durant aquest any no es contempla cap acció per posar places sociosanitaris". El mes de febrer del 2012 hi havia la voluntat i la intenció de millorar l'Hospital General i Caubet.

I el mateix succeeix fins a final de febrer, que el Govern torna expressar la seva intencionalitat de traslladar tots els departaments disseminats per diferents edificis de Palma de la Conselleria de Salut, instal·lar qualche equipament sociosanitari i vendre parts del terreny de Son Dureta, això segons declaracions de la Sra. Castro i del Sr. Sbert, el Sr. Sbert, en aquell moment director general de Salut Pública i Consum, posteriorment subdirector d'ib-salut, per uns mesos, i actualment una altra vegada director de Salut Pública i Consum.

Però ve el mes de maig i mitjançant el Pla econòmic financer s'anuncia el tancament dels hospitals Joan March i Hospital General, i diu textualment, li diré perquè després ens diuen que no és cert o que no sabem llegir, jo ho tenc aquí textualment, a la proposta del tancament dels hospitals Joan March i l'Hospital General diu: "*Por lo que estructuramos el siguiente cronograma de actuación: cierre del Hospital Juan March, antes del 15 de septiembre de 2012, absorbiendo las camas cerradas el Hospital Virgen de la Salud, el Hospital San Juan de Dios y la Cruz Roja. El segundo hospital se cerrará el primer semestre de 2013, una vez haya pasado la mayor carga asistencial, haciéndolo coincidir con la posibilidad de utilizar 40 camas más en el Hospital San Juan de Dios. En el segundo semestre de 2013, destinaremos un mínimo de 80 camas del edificio maternal del Hospital de Son Dureta con fines sociosanitarios.*" Aquesta és la proposta que aprova el Consell de Govern i és la proposta que es du a Madrid.

Es constitueix una comissió per estudiar la reordenació dels recursos humans i un pla funcional de remodelació i obertura de Son Dureta.

El mes de juny hi ha un canvi de conseller i vostè anuncia que no vol tancar els hospitals. A final de juliol s'atura *sine die* la remodelació de l'espai de Son Dureta, a l'espera de veure què passarà amb els dos hospitals, que aquest govern encara no sabem si s'han posat d'acord amb els tancaments. Vostè manté, i nosaltres li donarem tot el suport, que els dos hospitals es mantinguin, i el Sr. Bosch, portaveu del Govern, diu que encara no hi ha una decisió presa. Cosa que ens estranya, perquè en el Pla d'ib-salut 2020 que va aprovar aquest govern, on vostè no hi era, ho posa claríssim que s'han de mantenir els dos hospitals i que es crea una nova gestió del complex hospitalari de Mallorca, que es diu on seran els hospitals. I ara el portaveu que va defensar això feia mesos, ara ens diu el contrari, per tant encara no sabem què passarà.

En definitiva, Sr. Conseller, la improvisació d'aquest govern respecte de Son Dureta, i en altres temes, però avui parlem de Son Dureta, no és una opinió, està ara clarament documentada. Improvisar, Sr. Conseller, té molt poc a veure amb la tasca de governar, perquè la preocupació de la nostra coalició, sobretot el que ens preocupa és que es tanquin els hospitals i Son Dureta no tenguim un pla de remodelació, i no es pugui remodelar durant aquesta legislatura. I les necessitats no fa falta que a vostè les hi digui, vostè supòs que les coneix, tenim una ponència de Salut, on tothom coincideix, tots, el Coordinador de Balears de Salut Mental, les diferents entitats, on s'ha de créixer en aquesta comunitat autònoma en temes de salut mental no és la part d'aguts sinó que és la part sociosanitària: centres de dia, residències, pisos tutelats, etc.

Tenim, com vostè ha dit, la Sra. Bauzá ha dit avui, creixement zero durant dos anys de places residencials per a persones discapacitades. En crisi econòmica aquest govern, el Govern socialista creixia, durant aquest govern no ha crescut ni el 2011 ni el 2012 i tenim les necessitats, les coneix vostè les necessitats perquè les entitats les ho duen. En temes de residències de persones majors també hem de créixer, per tant les necessitats són clares.

Sr. Conseller, avui és una bona ocasió perquè ens digui què vol fer el Govern amb Son Dureta: vendre parcialment o totalment, dur un complex administratiu o acomplir el programa del Partit Popular d'instal·lar un complex sociosanitari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sra. Diputada. Començaré dient que a Mallorca tenim la fortuna de comptar amb quatre grans hospitals, que són Son Espases, Son Llàtzer, Inca i Manacor i, a més, hi hem d'afegir aquest espai d'un valor incalculable que quan estigui llest, però que en aquests moments jo, particularment, no li vull dir què farem, perquè jo tampoc no ho sé el que farem. És a dir, què vol que li digui unes coses perquè després vostè anar continuant dient hem fet una declaració, una altra, ... jo, quan li posi damunt la taula el projecte, quines són les intencions doncs ja en parlarem.

El primer que li puc dir és que vendre's no es pot vendre, això el primer de tot; és a dir, perquè, a més, es varen suspendre les negociacions amb la Tresoreria General de la Seguretat Social i es tornen a reprendre a partir del gener de l'any 2013. Hi ha un cas on es va dedicar un complex de la Tresoreria General de la Seguretat Social a un ús que no era l'adequat i es va dur als tribunals i el va guanyar la Tresoreria General. Què vull dir amb això? Que si no es canvia l'ús, si no es fan negociacions sobre l'ús, doncs que aquests espais no es poden vendre; a part que, si no es venen, jo crec que, a més, és un espai necessari, és un espai que nosaltres no sabem i, com vostè ha dit molt bé, està augmentant, no és que estigui augmentant, és que utilitzam molts llits d'aguts amb crònics, amb subaguts que tendran la seva feina per aquest envelliment de la població i d'augment de malalties cròniques que, per ventura, d'aquí a uns anys no tendrem els espais suficients per poder atendre aquestes persones.

Ara, d'entrada, el que li puc dir és que nosaltres fem feina, fem feina, diríem, però feina amb el que tenim i el que tenim què és? És a dir, damunt la taula, trob moltes coses cap a la població que de vegades hem d'estar ben alerta a no perdre, diríem, l'assistència sanitària i anar amb anàlisis, projectes i més projectes. Vostè sap aquella dita que diu "la paràlisi per l'anàlisi", sol ser bastant freqüent a l'administració.

El que li vull dir és que nosaltres, amb el tema de Son Dureta, a partir del gener, a partir del gener, en principi, mentre puguem aconseguir, i pos tot el meu coratge i tota la meva il·lusió i tota la meva força a poder mantenir oberts aquests dos hospitals, que es mantendran oberts sempre que siguin uns hospitals eficients; és a dir, no podem tenir, amb la situació econòmica d'avui en dia, borses d'ineficiència que afegeixin més al banyat. Però bé, que sàpiga que, també com havia dit abans, els retrem compte, tot d'una que nosaltres ens puguem posar a fer feina en aquest sentit, de les intencions i de la utilitat que li voldrem donar a l'espai de Son Dureta el qual creiem que es molt important per a aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sr. Conseller, m'he quedat igual.

(Algunes rialles)

M'he quedat igual, un any esperant aquesta interpel·lació i vostè diu que el Govern no sap res de Son Dureta; un any esperant una interpel·lació un grup parlamentari perquè vengui el Govern, que li interessa molt poc Son Dureta, només hi és vostè, per dir que no sabem què farem amb Son Dureta; vostè considera que això és normal, això considera vostè que és normal?

Vostè m'acaba de dir que no sabem què farem amb Son Dureta. Idò, qui ho ha de saber? Si vostè no ho sap, que vengui el Sr. Aguiló, que segur que té més propostes que vostè.

I que es pot vendre, i clar, a partir de dia 1 de gener es pot vendre; però si vostè no ho sap que en pugui un altre i ens ho expliqui, perquè l'oposició té dret a conèixer, i hem esperat un any, i ara me n'hauré d'anar, perquè vostè ha necessitat dos minuts, i jo per dir-li que no m'ha aclarit res amb trenta segons m'és suficient.

Seriosament, jo avui estic empegueïda d'aquest parlament.

(Remor de veus)

Sí, bé, però es produeix en el Parlament.

Què em diu que creixerem, que necessitats? I tant que creixerem en persones majors, tot el bum dels anys seixanta creixerà, arribarem a ser vells, esperem. I clar que tendrem necessitats. Què m'ha contestat?

No basta bona voluntat, Sr. Conseller, per ser conseller, i vostè pareix que pot tenir bona voluntat, però ha de tenir idees i les ha de saber gestionar.

(Remor de veus)

Sí, sí. I què li he de dir? Vostè ara tancarà, em dirà que no ho sé, no sé què em dirà, perquè a vostè ara li toca tancar, jo no li podré respondre i de Son Dureta no sabem res i falten tres anys de govern, i "El PP busca propuestas para dar nuevos usos de Son Dureta", això a l'any 2010; idò encara n'està cercant. L'any, octubre del 2010, 2011, 2012, el PP encara cerca *nuevos usos de Son Dureta*, han tengut temps per pensar el que volien fer amb Son Dureta.

Sr. Conseller, torni sortir, jo li puc repetir la interpel·lació que he preparat a la primera intervenció, però vostè em contesti; se'n recordi de les preguntes, les hi puc tornar repetir, hi havia tot el tema de què pensa fer amb Son Dureta, si la pensa vendre parcialment, totalment, quins usos ha tengut de demanda, quins serveis socio-sanitaris pensa dur cap allà; si té conversacions amb l'Estat per poder mantenir aquesta proposta que la

titularitat d'aquests espais passin pel Govern; em contesti aquestes preguntes i ens faci un calendari de quin és l'ús que pensa fer aquest govern de l'espai de Son Dureta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. I per tancar la qüestió té la paraula el conseller de Sanitat i Assumptes Socials.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Bé, miri, a mi, el que pens quan li dic en aquests moments, en aquests moments, jo no sé què en farem, però li podria posar quantitat de coses, d'idees, ho entén? El que passa és que la situació, no sé si ho vol entendre o no, és que estam amb un altre tema, vull dir que sí que és condicionant amb certs temes de Son Dureta, no sé si ho vol entendre això, però bé, m'és igual si no ho vol entendre això.

Miri, efectivament, a partir del gener del 2013, o sigui que l'Estat desbloquejarà, diríem, aquests terrenys, nosaltres tenim previst començar a conversar amb ells per a aquestes coses a partir de dia primer de desembre. Encara l'Estat no ha avançat en aquest punt, és a dir que no hem tengut, hi ha hagut dues conversacions: una el 2009 i una el 2011, i en aquests moments es va interrompre tot; és a dir, hi havia quantitat de propostes, que jo les he vist, és a dir que les hi podria llegir totes, però tanmateix es va interrompre i es reprendran aquestes conversacions a partir del gener de l'any 2013. Això per una banda.

De totes formes, jo també, no sé si veu que també aquesta crisi i la falta de recursos també ens condicionen molt a l'hora de poder dir farem o no farem, jo crec que això és important.

Miri, nosaltres, a partir que jo arrib a la conselleria sí que dins ib-salut comença a haver-hi grups de feina en aquest sentit, per saber donar o saber quin ús donarem a aquest espai. Ara, en aquests moments, és a dir, jo què li he dir? Si nosaltres podem mantenir oberts aquests dos hospitals, el que s'havia de fer abans, és a dir, d'agafar el maternal i començar amb 130 llits, què li he de dir que he de fer? Què vol que li digui? Què vol que li digui? Què he de fer la reforma? I després, i després, i què em dirà que faig amb els dos hospitals? Si la nostra intenció és continuar mantenint-los.

A més, jo no sé quines presses tenen, no ho sé quines presses tenen! És a dir, deixin-nos fer feina, que hem arribat fa dos mesos...

(Remor de veus)

Perdoni, perdoni, però fa dos mesos que som a la Conselleria de Sanitat amb l'equip nou, fa dos mesos, deixin-nos ...

(Remor de veus)

Es igual, miri, jo el que li dic és que vostè em faci aquesta interpel·lació, me la faci, em doni el temps aquest, perquè fa un any aquesta interpel·lació, a més vostè ha vist que, efectivament, les coses han anat canviant, però em faci aquesta interpel·lació d'aquí a un mes, dos mesos, tres mesos, que s'hagi anat fent feina i jo li aniré avançant les coses, li aniré avançant les nostres idees; és a dir que no les nostres idees vol dir que després s'hagin de plasmar, però les nostres idees.

Escolti, jo en tenc moltes d'idees aquí, moltíssimes, de legislatures anteriors, vull dir, i què? I estan damunt paper.

(Remor de veus)

No, vull dir, jo ja li dic, jo, li puc dir d'aquí a un mes, em faci una interpel·lació, cap problema ni un, que tindrem grup de feina i jo li podré contestar les preguntes que avui vostè em fa; que ja li dic, que jo no li puc dir en aquests moments l'ús que tindrà aquest espai perquè ho veurem segons les necessitats.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Moció RGE núm. 5440/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política de segregació lingüística, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4236/12.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les mocions i en primer lloc debatrem la Moció RGE núm. 5440/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política de segregació lingüística.

Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Aquesta setmana comença el curs escolar, un curs escolar que comença trasbalsat, ferit per tantes retallades i per amenaces del Govern; els mitjans en van plens, els ciutadans i tota la comunitat educativa estan regirats per les conseqüències dels retalls i per les amenaces que planen sobre el curs. Els pares ens demanen solucions, ens demanen propostes, que, com a mínim, aquest parlament n'estigui atent, però desgraciadament, Sr. President, no hem trobat manera que hi hagués un debat general sobre la matèria, sinó que pareix que el Parlament viu en el seu propi món, a la seva bola i li costa molt trobar els mecanismes per a debats generals en el moment oportú, i això abunda en aquest divorci entre institucions i societat.

En tot cas avui ens haurem de referir a un aspecte, un aspecte també de gran rellevància per a la convivència futura en el país, i que avui i tots aquests dies també ha estat portada en els mitjans de comunicació. Era difícil trobar una cosa més miserable per a un governant que mirar de perjudicar la cultura i la llengua del seu propi país, però l'obsessió del PP contra el català no sap de límits i no han tengut escrúpols a dur les seves batalletes i involucrar-hi les nostres aules i els nostres nins petits. Ens sembla patètic.

Però els mallorquins i tots els illencs han reaccionat amb fermesa mostrant autoestima. Fins i tot en el PP hi ha una crisi interna, que continua i fins i tot ara a nivell municipal la veim expandir-se. Els pares han contestat massivament al Govern que no creï problemes amb la llengua; un 90% dels pares, 90.000 nins, han assumit que l'ensenyament en català significa aprendre català i castellà, significa integració. És una gran notícia, realment és una notícia d'autoafirmació, d'identitat, de mallorquinitat, de menorquinitat, els eivissencs, els formenterers..., de futur. Però en primer terme el que ens diuen és que no facin servir els nins en experiments de segregació. La majoria dels pares, catalanoparlants o castellanoparlants, volen que els seus fills esdevinguin plenament mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers i saben quin és el camí.

Però el nostre govern, en comptes de valorar-ho en positiu, reacciona contrariat, molest, i envia cartes i cartes perquè s'ho repensin, un "gastòrum" absurd que ni tan sols no es fia dels mecanismes ordinaris de comunicació a través dels professionals i dels mestres. Que no els han dit que no?, que no els han dat gràcies, ja?

Avui sabem que 90.000 nins i nines i els seus pares, molts d'ells nascuts fora de Mallorca i fora dels països catalans, no catalanoparlants, han apostat per mantenir l'acord de convivència i l'aposta perquè tothom conegui les llengües oficials. Tanmateix la insistència del Govern està provocant que 10.000 nins se'n desentenguin, el que crea un problema a les aules que avui mateix, avui, dos dies abans de començar el curs, els mestres no saben com s'ho han de fer. Així ho expliquen sistemàticament els mitjans de comunicació. Els especialistes ens han dit no només que era un error sinó que era absurd.

Per paga, de totes les preguntes sobre implementació pràctica d'aquest model que férem a la interpel·lació, no ens en va contestar cap. Bé, sí, una; ens va dir que no segregarien per aules. Pràcticament és l'única clarícia que vaig treure d'aquella interpel·lació. Bé, idè, avui tornam a saber que sí, que Maó diu que hi pot haver segregació per aules perquè ho troben més pràctic. Bé, idè, l'única cosa a què s'havia compromès el conseller en el debat d'interpel·lació. Com quedam?

Ara, ell així mateix apunta, i ho deia allà, que prefereix petits grupets dins l'aula, arraconadets o arplegadets dins la mateixa aula, i li demanava com ho faran en els jocs instructius, com ho faran en la interacció de l'aula, què faran?, qüestionaran els companys dependent de quina llengua d'aprenentatge han triat? No facin distingir els nins per companys d'aula per llengua, no creïn tensions absurdes, situacions poc naturals, ridícules.

El que és evident, jo crec, per als que hem seguit aquesta polèmica, és que no interessa com a aposta pedagògica sinó com a bandera ideològica del Partit Popular de la castellanització, i tanmateix han trobat tal resistència social en favor de la pròpia identitat que ni als castellanistes radicals no han pogut satisfer. Tot plegat aporta crispació i una polèmica tristíssima, ben sobrerera en uns moments d'enormes dificultats.

Per paga un dia se'n temeran que aquesta idea de l'Estat no va enlloc. Espanya farà un tro amb aquesta idea d'única nació castellana en tot el seu entorn. Escoltin avui horabaixa el clam que hi haurà a Barcelona, reparin en les eleccions que hi haurà aviat en el País Basc. L'Espanya mononacional no té cap futur. Vostès entestín-s'hi i ja s'hi toparan pel camí.

Però tornem a la moció. En el primer punt volem fer un reconeixement del paper central de l'escola per garantir la cohesió social. Això és una cosa que té molt present..., aquest gran actiu que té l'escola totes les societats occidentals el tenen molt present, com metabolitza les diverses aportacions en una comunitat única, una obvietat que és lamentable haver de recordar, però que trobam necessari un reconeixement explícit i solemne d'aquest parlament d'aquesta funció de l'escola per a qualsevol comunitat política. Però quan un fa aquesta mena de declaracions solemnes pot caure en el parany de quedar-se amb les grans paraules i no assumir compromisos; no només això, sinó fins i tot continuar amb pràctiques diametralment oposades a les que proclama. Per tant ho concretam en el mateix punt, que això significa que el Govern ha de desistir de crear línies d'ensenyament separades per motiu de la llengua d'escolarització.

En el segon punt defensam l'autonomia dels centres. Pensàvem que era un dels leitmotiv del pacte per l'educació, d'aquell document que ens entregaren. O era pura retòrica o han canviat; ja fan fins i tot instruccions pel que es pot posar a una façana. No creuen en els projectes dels centres; una part del projecte dels centres és el projecte lingüístic. Per això demanam la reacció del Parlament per tornar a reivindicar aquesta autonomia. No provoquem la segregació a les aules per no complir un objectiu que encara no ho sabem; l'objectiu és que es coneguïn les dues llengües oficials i que es conegui l'anglès, a part de molts d'altres. Avaluem-ho, posem els barems, que cada projecte lingüístic vagi a aquest objectiu; si no el compleix ja el revisarem, però mentre el compleixi deixem l'autonomia a la comunitat educativa.

Així mateix el Parlament insta el Govern a treballar per dur a terme recomanacions del Parlament Europeu sobre l'educació dels fills dels immigrants. En vàrem parlar a la interpel·lació, de la resolució del 2 d'abril de 2009, que té molt present, molt present, la necessitat d'integració dels immigrants, integració com a ciutadans naturals, normals, no com a gueto. Per tant han de conèixer les llengües del país, és evident. No tenc prou temps per estendre'm en aquesta important resolució del Parlament Europeu.

En el tercer punt proposam que el Parlament de les Illes Balears declari que la llengua catalana, la llengua pròpia de les Illes Balears, ha de ser llengua comuna a la societat, llengua oficial. Per fer-ho possible el Govern ha d'adoptar les mesures escaients perquè tots els ciutadans puguin usar-la i conèixer-la amb plena normalitat, una proclama que es desprèn de l'Estatut i de les lleis i que té com a concreció lògica, natural, que la fórmula més eficaç per garantir el coneixement de la llengua catalana i promoure el multilingüisme de la població és adoptar la llengua catalana com la de referència per a l'ensenyament.

El quart punt va més enllà de la polèmica a les escoles, però al final és central dins la intenció de la moció: el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a no promoure la fragmentació en comunitats lingüístiques, a no promoure la fragmentació en comunitats lingüístiques, i evitar l'enfrontament sobre elements vertebradors d'identitat bàsics com és, a tot el món, la llengua.

En el punt cinquè volem que el Parlament constati les dificultats que pateix l'educació a les Illes Balears per les restriccions pressupostàries. Donaria per a tot un debat però creiem important també que quedàs constància aquí. En un moment en què els pares passen pena per comprar els llibres i el material didàctic als seus nins, que ha pujat espectacularment, ens trobem que haguem de tenir aquests debats avui, la veritat és que és sorprenent la idea de les prioritats que té aquest govern.

El punt sisè reivindica també una altra obvietat: el parer de la comunitat educativa en aquest tipus de debats, les institucions de participació com el Consell Escolar, que vostès han menyspreat ignorant el parer expressat pel Consell Escolar sobre la tristíssima segregació lingüística dels nins; els han dit que no. No només no els han fet cas, però, és que l'han dissolt i n'han creat un altre amb una composició més dòcil, més propera al Govern, tot el contrari del que un ha d'expressar de demanar la participació, la implicació real de la comunitat educativa. Els han dissolt! Aquesta barrabassada de la segregació lingüística es fa contra el parer dels professors, de les APIMA, dels directors, de la universitat, del conjunt de comunitat educativa, en definitiva.

He deixat un apartat concret a la universitat, que és el següent punt, per respectar allò que diu l'Estatut, que és la institució oficial consultiva per tot el que es refereix a la llengua catalana. Bé, idò, no ha estat tampoc escoltada. Vostè té al·lèrgia a la universitat respecte de la seva autoritat en matèria lingüística. Escoltem-los, escoltem els experts, escoltem els pedagogs, escoltem-los. No els vol escoltar. Recuperem aquest paper de la universitat.

Al punt vuitè denunciem una perversió en les prioritats de la conselleria, que s'expressa d'una manera tan clara com no tenir en compte quins són els compromisos amb la diversitat que té en aquest moment la nostra legalitat vigent. Hi ha un decret que s'autoexigeix uns suports a la diversitat, i evidentment no hi ha personal de suport segons la llengua que han triat els al·lots o els seus pares en el primer ensenyament. Bé, idò, estam distraient recursos que tenen tot el dret a tenir de personal de suport a la diversitat gent que ho ha de menester, i s'ofereixen mitjans o s'apunten, en aquesta deriva malaltissa contra la llengua catalana, s'ofereixen a aquest tipus de suports.

El punt novè torna a ser una altra protesta contra l'obcecació del Govern d'aquest "gastòrum" de les cartes amb una consigna ideològica per part de la conselleria, amb una intromissió dins les cases de part de la conselleria, quan sempre s'han enviat tot tipus d'instruccions i tota participació s'ha fet a través de la comunitat escolar, que per a això està i per això també orienta i explica totes les instruccions, i la comunitat educativa així les rep, i no aquestes cartes enviades per part del Govern, que ha volgut transmetre "escoltau, repensau-vos el que havíeu dit". Crec que això ha estat molt negatiu.

Finalment la moció es tanca -i acab, Sr. President- amb una proclamació en defensa de la llengua pròpia i de la seva oficialitat. Diumenge alguns érem a Lluçanès; com vostès saben s'hi serva la flama de la llengua. Als peus de la Mare de Déu hi havia un llaç, una llaçada, amb la senyera de les quatre barres, una senyera que adornava, a més, moltíssimes de les ofrenes que presentaren els pobles. També hi era present mossèn Alcover, que havia vingut expressament des de Manacor, i és amb paraules seves que acabam aquesta moció perquè creim que seria un gran homenatge i molt sentit d'aquest parlament que també recuperés i fes seves les paraules de mossèn Alcover en defensa de la llengua i contra tots els que l'ataquen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació, senyores i senyors diputats, Sr. Alorda, crec que hem de començar dient què s'està discutint en realitat avui amb aquesta moció presentada pel Grup del PSM. S'està discutint, i ja fa temps que en discutim en aquesta cambra, sobre si volem que la llengua catalana continuï essent la llengua pròpia de les Illes Balears, continuï essent la llengua del nostre país, o si volem relegar-la a una situació subordinada o fins i tot fer-la desaparèixer. Aquí hi ha la gran dicotomia dins la nostra societat.

Evidentment entre els que volem continuar vivint en la nostra llengua, el 90% de la població més o manco, si ens atenem a l'elecció del primer ensenyament, hi ha gent amb postures de tot tipus: des d'aquells que viuen permanentment amb la sang encesa pel foc que des del Govern es va atiant, fins a aquells que tenen un sentit més pragmàtic i fins i tot pensen que poden convertir el grup del Partit Popular en un partit que com a tal estigui per la llengua i la cultura del país. El 90% dona per a molt, cregui'm.

Al cantó dels que estan en contra de la plena igualtat entre català i castellà tampoc no és homogeni; hi ha aquells que directament consideren que el català hauria de ser voluntari a l'ensenyament i que no s'hauria de poder obligar ningú a saber-lo enlloc del món, fins a aquells que pensen que una situació com l'actual, d'oficialitat asimètrica a favor del castellà, ja va bé.

Seria bo, senyores i senyors diputats, que el Parlament de les Illes Balears es posàs al costat d'aquest 90% de la població mallorquina, menorquina, eivissenca i formentera que vol continuar vivint en la llengua pròpia, que vol que la nostra llengua continuï essent la llengua pròpia de les Illes Balears en el futur. Com que som d'aquest cantó, passaré a defensar el vot favorable a moció que ha presentat el diputat Sr. Alorda.

El primer punt insta el Govern a fer una política coherent a favor de l'escola cohesionadora, de la cohesió social, de no dividir els infants per motiu de llengua. És coherent amb el model de societat que tots volem i és coherent també amb el sentit comú; fins i tot és coherent amb el vot que per unanimitat hem votat des de la Comissió d'Educació d'aquest mateix parlament. Però, senyores i senyors, el PP ha fet de la incoherència la seva coherència. Voten a favor de l'escola inclusiva però pretenen la segregació dins l'ensenyament per motiu de llengua; prediquen que són respectuosos amb la llei, el nostre Estatut d'Autonomia, que estableix l'oficialitat del català i del castellà a les Illes Balears, però fan tot el que poden per fer recular el català allà on ha avançat una mica, però en canvi no fan res per fer-lo avançar allà on el panorama és monolingüe en castellà. Què ha fet el Govern de les Illes Balears perquè els ciutadans puguin ser atesos en català en tants i tants àmbits en què avui mateix l'ús de la nostra llengua no està plenament garantit? En aquest sentit la seva incoherència és absoluta, perquè pretenen que el català pot ser una llengua voluntària a l'administració i que, alhora, pot complir l'Estatut. Això és impossible, però vostès continuen apuntant cap a la quadratura del cercle.

També es contradueixen a l'hora de parlar de segregació lingüística. Hem sentit el Sr. Bosch a la interpellació, el primer dia, dir que no hi hauria segregació lingüística; el dia 3 de setembre el nou director de Planificació i Centres, el Sr. Estarellas, ho reproduïa a la seva entrevista al *Diario de Ibiza*, parla que els alumnes es faran "en la classe o al lado de la classe" amb un professor. Què passarà en la classe quan un professor hagi de sortir a fer classe als que en rebin fora de la classe? I avui mateix també el Sr. Bosch parlava de grups d'iniciació. I d'això vostè en diu instruccions clares per començar aquest curs? Déu n'hi do!, Déu n'hi do!

Quant al punt 2 també entenc que hi hem de votar favorable perquè contribuiria a reduir una mica més aquest grau d'incoherència d'aquest govern. El Govern s'ha manifestat repetidament a favor de l'autonomia dels centres, però a hores d'ara, amb poc més d'un any de govern del PP, els centres han perdut tanta autonomia que, posem per cas, és ben possible que molts projectes lingüístics avui siguin paper mullat. Com de costum vostès prediquen a favor de l'autonomia dels centres, però treballen àrduament per carregar-se-la si no estan polititzats segons els patró polític del PP. La politització dels centres, Sr. Conseller, és cert, és dolenta; és dolenta si la intenten els pares i les mares, és lamentable si la procuren els

mestres i les mestres, però és impresentable si es fomenta des de l'administració i des del Govern. Si ho intenten, en canvi, els alumnes, pot tenir fins i tot un considerable valor pedagògic com a futurs ciutadans lliures i participatius.

Quant al tercer punt, del primer paràgraf només podem dir que és el que hi ha a l'esperit del nostre Estatut d'Autonomia; en bona lògica, havent-hi dues llengües oficials la llengua pròpia ha de continuar essent, com històricament ha estat, la llengua de cohesió de les Illes Balears. Pel que fa al segon paràgraf, és plenament coherent amb el que diu el comitè d'experts que fan el seguiment de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries en el seu informe de 2008, amb el que diu l'eurodiputada del PP Doris Pack, presidenta de la Comissió d'Educació i Cultura del Parlament Europea, amb el que diuen Csaba Tabajdi i François Alirol, copresidents de l'Intergrup de llengües del Parlament Europeu, i amb el que diu pràcticament tothom que hi entén una mica dins l'àmbit professional. En una situació de desigualtat social com la nostra només es garanteix el ple coneixement de les dues llengües oficials si la llengua vehicular de l'educació és la catalana. També va bé perquè s'aprenui millor l'anglès, perquè tots sabem que el monolingüisme no és pernicios no només ja per a la llengua, sinó per a l'aprenentatge en general, i vostès l'estan fomentant.

Quant al cinquè punt, també hi estam d'acord. Tothom hi hauria d'estar d'acord si encara el Govern vol implementar, com deia en el seu programa electoral, autopistes per l'educació; però no sé quines autopistes podrà construir sense pressupost per a res. Potser ja n'hi hauria prou, vist com estan les coses, si anassin tapant els forats que van sortir o que han anat sortint en aquestes modestes carreteres educatives que havíem anat construint fins ara.

Pel que fa al sisè punt, nosaltres ja tenim clar que la cosa ha d'anar com diu la moció, i encara l'hi tenim més després de tenir en compte les declaracions del Sr. Estarellas, o després d'haver assistit al lamentable espectacle dels munts i munts de cartes enviades repetidament als pares i a les mares per pressionar-los perquè es repensin la tria que havien fet en relació amb la llengua del primer ensenyament. Vivim en una etapa de carestia, de penúria econòmica per a les diferents administracions, però quan es tracta de desplegar tota la propaganda en contra de la llengua catalana aquest govern té màniga ampla i no estalvia esforços de cap tipus econòmic. Per això és bàsic tenir en compte el punt novè de la moció que comentam: el xou de les cartes va ser un dels més lamentables amb què ens ha obsequiat l'actual govern de les Illes Balears, i no és que no hàgim tengut espectacle amb poc més d'un any de legislatura.

Si el Govern no fa cas als mestres, si no feis cas als pedagogs, si no feis cas als estudiosos que segueixen la Carta Europea de les llengües, si no feis cas als experts, també és lògic que no facin cas a la Universitat de les Illes Balears. Estam d'acord, per tant, que se'ls proposi que rectifiquin, rectifiquin.

El punt desè hauria de reflectir la simple normalitat, allò que és lògic que ocorri a qualsevol lloc del món, que el Govern de les Illes Balears assumís els colors que va portar el Rei en Jaume i que són la nostra bandera, hauria de ser la cosa més natural del món. Però no ho és, la societat, amplis sectors de la societat de les Illes Balears utilitzen el llaç amb els colors de la bandera de la nostra nació per enfrontar-se a les polítiques que du endavant el Govern.

A Santa Margalida el president Bauzá va tenir a bé de portar un bastó de comandament amb el llaç i enlluir-lo bellament davant el pas de la Beata, aquesta és la imatge que voldríem certament del president de la nostra comunitat, del president d'aquest país. Però ens temem que serà una oronella que no farà estiu. Però en un país normal aquesta seria la imatge habitual i n'estic ben convençuda que també seria la imatge que voldrien la majoria dels ciutadans de les Illes Balears, també la majoria dels votants del Partit Popular.

Permeti'm acabar el diagnòstic que feia al principi de la meva intervenció amb un parell de consideracions més casolanes. Tenim un president que no pareix que estigui prou content, que no estigui a gust sent president de les Illes Balears, fa la impressió que estaria més content tenint algun càrrec important a la capital de Madrid, possiblement s'estima més ser ministre d'Espanya que no president de les Illes Balears. I això fa una mica de pena, perquè aquí hi ha algun desajust que no m'atrevesc a qualificar, per ser ministre el president ha de remetre contra els signes d'identitat del país i bàsicament contra la llengua pròpia, i és el principal de tots. En aquesta batalla hi crema acòlits catalanoparlants i és aplaudit per acòlits que mai no fan servir el català, perquè no en saben o perquè no els dóna la gana, però es tracta, com a tants exemples del benaventurat Ramon Llull, d'un desig impossible.

Segurament el dia 12 hi haurà eleccions a Holanda i segurament després vendrà el rescat d'Espanya, segurament el president Rajoy ho tendrà difícil i possiblement el Sr. Bauzá es quedarà sense el seu premi. Estan disposats, senyores i senyors diputats, a ser còmplices de tot aquest desori contra el català, contra els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers només per un caprici impossible? La resposta és i s'ha de veure reflectida en allò que votin en aquesta moció, el nostre vot, repeteix, en serà favorable.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Aina Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, m'he demanat amb les dues intervencions a quin país visc; jo sé que visc a una comunitat autònoma que forma part d'un país que nom Espanya, la meua comunitat autònoma és la comunitat autònoma de les Illes Balears, ho dic per centrar-nos un poquet.

(Remor de veus)

A continuació, gràcies, ... eh.

En contestació a la moció, conseqüència de la interpel·lació sobre la política lingüística del Govern, volia traslladar-li a vostè i a aquesta cambra, Sr. Alorda, les següents reflexions. Si s'hi ha fixat, de forma conscient i voluntària, he retirat del títol de la iniciativa la paraula "segregació"; poca ànima ha de tenir vostè, Sr. Alorda, d'arribar a un consens quan d'entrada qualifica de tal la política lingüística del Govern i la incorpora al títol, tant de la interpel·lació, com ara de la moció conseqüència de la interpel·lació. Crec que al Sr. Alorda li duen donar diplomes de bon diputat, per l'extensió dels seus escrits als quals ja ens té acostumats i per la seva obstinació a no entendre allò ja explicat pel nostre conseller d'Educació.

Per tant, jo em demano: per què serveix la interpel·lació si a la moció conseqüència d'aquesta interpel·lació es reproduïxen exactament els mateixos postulats? I no és que el conseller no deixàs ben clares aquestes qüestions en aquell moment.

Miri, Sr. Alorda, a vostè el que li passa en matèria educativa és que sempre ha cregut tenir l'exclusivitat i no s'imaginava mai que des d'aquest punt podria tenir problemes, oblidant-se per complet del sector educatiu durant els anys que vostè va formar part del Govern, ja que sempre es pensava que ho tenia dominat. Llegint aquesta moció no feim sinó confirmar el que ja sabíem, el PSM-Entesa-Verds-Més per Menorca sempre utilitzen la terminologia pedagògica com més els convé.

Miri, Sr. Alorda, l'escola inclusiva és el contrari de la immersió lingüística, l'escola inclusiva reconeix la realitat plural de la societat i el dret a la diversitat dels alumnes; l'escola inclusiva, contràriament al que suposa la immersió lingüística, no entén la diferència com a un problema sinó com a un valor per enriquir el grup i cada un dels components del mateix. La immersió lingüística no entén de llibertats i és pròpia de règims dictatorials i evidentment és difícil imaginar l'escola inclusiva dins un estat dictatorial.

(Remor de veus)

La immersió lingüística no accepta altres cultura, ni tan sols per a l'enriquiment propi de la nostra pròpia cultura, arribant a absurds que fins i tot les pròpies modalitats lingüístiques, reconegudes i protegides pel nostre Estatut d'Autonomia, són perseguides, amb un intent d'anul·lació dins el marc de la política d'immersió lingüística. Això és el que ens passa. També és perseguit, i avui ho hem vist, si els alumnes parlen català, o xerrin, perdoni, xerrin castellà dins els centres.

Tant la UNICEF com la UNESCO, com va dir el conseller d'Educació, han manifestat de forma expressa que els alumnes aprenen més ràpid a llegir i a adquirir altres aptituds acadèmiques quan tenen com a llengua d'aprenentatge la seva llengua, defensant aquestes institucions amb fermesa l'ús de la llengua materna dins l'educació. Vostè, Sr. Alorda, i el seu partit, estan entestats amb la implantació d'un model d'immersió lingüística, contrari a l'esperit i a la lletra de la nostra pròpia Constitució Espanyola, del nostre propi Estatut d'Autonomia i contrari a la Llei de normalització lingüística, article 18 de la Llei de normalització lingüística. Per tant, són vostès que han volgut sempre rompre el consens lingüístic d'aquesta comunitat autònoma, sempre present dins aquest marc legislatiu.

A una recent sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears i prenent com a un dels fonaments jurídics una sentència anterior del Tribunal Constitucional, diu literalment que el català ha de ser llengua vehicular i d'aprenentatge dins l'ensenyament, però no és l'única que tengui tal condició, predicable amb igual títol al castellà, ja que també és llengua oficial d'aquest país, perdonau, d'aquesta comunitat autònoma.

(Remor de veus)

Per tant, és evident que el marc jurídic que ens envolta, el qual està ratificat per diverses sentències al respecte, fa que els projectes lingüístics de centre hagin de respectar aquestes lleis i aquestes sentències, com no podia ser d'una altra manera. Ara bé, Sr. Alorda, si el seu partit, el PSM, el que proposa és que no donem compliment ni a les sentències ni a la legislació, com per exemple va fer la Sra. Bàrbara Galmés, consellera d'Educació el temps del pacte, ho digui clarament, és a dir, no volen seguir ni la Llei de normalització lingüística, ni la Constitució Espanyola ni l'Estatut d'Autonomia, ho diguin clarament.

Mai no ha existit cap regulació normativa de cap nivell a Balears que hagi donat suport a la immersió lingüística, com va dir el Sr. Conseller d'Educació a la interpel·lació. Si segons vostès tants beneficis té aquesta política d'immersió lingüística, per què en els seus anys de govern no han afrontat la defensa normativa d'aquest model? Tal vegada és perquè l'únic intent que han duit a terme ha estat recorregut per un administrat i declarat contrari a dret. Aquest intent, materialitzat en el Decret 67/2008, va ser anul·lat en els seus articles referents a la llengua per la sentència número 886 del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Vostès, Sr. Alorda, no han abolit mai l'article 18 de la Llei de normalització lingüística, que diu: "Els alumnes tenen dret a rebre l'ensenyament en la seva llengua, sigui la catalana o sigui la castellana"; per tant, és que no els entenc, i per tant l'havien d'haver complert, com li va explicar el conseller a la interpel·lació.

El Govern del PP no ha segregat, simplement s'ha limitat a complir l'article 18 de la Llei de normalització lingüística. Estam en bon camí, en bon camí per retornar la cohesió de la societat de les Illes Balears mitjançant la lliure elecció de llengua per part dels pares i d'arreglar la fragmentació lingüística que vostès han imposat i contrària a la llei, tal com diu la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Vostès varen imposar, per això els dic dictatorials, perquè vostès varen imposar un decret que ara resulta que no és legal.

(Remor de veus)

Sr. Alorda, durant aquesta legislatura hem hagut i haurem d'arreglar molts aspectes que vostès han deixat en l'aire, però, ... i en això estam.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, pregaria silenci, si són tan amables.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

I en això estam, arreglant els desastres que vostès varen fer. Si la Sra. Bàrbara Galmés no hagués fet un decret que no tocava, en aquests moments ja hi hauria la lliure elecció de llengua en els centres i no tendríem cap tipus de problema.

Vostè, Sr. Alorda, ens demana consideració en aquest parlament, consideració cap a la comunitat educativa, però anuncia a la vegada la seva no assistència a les reunions que es tenen organitzades amb la comunitat educativa amb motiu de la Ponència sobre el pacte educatiu, que el mateix PSOE, PSIB-PSOE, va instar en aquest parlament. Valenta incongruència, Sr. Alorda; o és que a vostè tal vegada el que l'espanta és que la verdadera comunitat educativa pugui expressar-se sense la seva exclusiva intermediació?

Nosaltres, Sr. Alorda, no hem canviat ni una sola coma de la legislació, nosaltres simplement ha existit una voluntat política per donar la llibertat als pares per elegir la llengua d'aprenentatge dels seus fills.

Quant al Decret 39/2011, de 29 d'abril, pel qual es regula l'atenció a la diversitat i a l'orientació educativa en els centres educatius no universitaris sostinguts amb fons públics, estableix com a principi rector una qüestió que es troba més en sintonia amb la lliure elecció de llengua que no amb la seva immersió lingüística, per favor, el repassin i el llegeixin bé i s'adonaran que és més prop de la nostra, que no és la nostra, que és simplement complir el mandat, la lliure elecció de llengua, que amb la seva immersió lingüística.

La seva incongruència es manifesta i persisteix perquè realment vostès estan en contra del castellà, que és la llengua oficial o una de les llengües oficials de la nostra comunitat autònoma, ...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... vostès no volen que el castellà sigui llengua oficial, vostès no volen que els nostres infants aprenguin el castellà i els persegueixen dins les escoles i s'han d'amagar per poder parlar el castellà.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Nosaltres el que volem, des del Partit Popular el que volem simplement és que els pares lliurement elegeixin la llengua d'aprenentatge dels seus fills i els seus fills surtin amb la llengua catalana, amb la llengua castellana i amb la llengua anglesa, basta de monolingüisme, basta d'imposicions dictatorials!

Per acabar, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per acabar, permeti'm que li digui solament, es varen enviar les cartes perquè hi va haver moltíssima confusió respecte dels equips directius, la normativa dels equips directius no va ser clara i els mateixos equips directius varen enviar cartes; per tant, creim que era molt oportú que, donat que és la primera vegada que els pares podran elegir la llengua d'aprenentatge dels seus fills, crec que és molt important que arribi a les seves cases de manera clara i concisa.

Per acabar, i ja sí que, em permeti que li digui que no podem donar suport a cap d'aquests punts d'aquesta moció. Per què? Perquè el Partit Popular no segrega, el Partit Popular aconsegueix la Constitució Espanyola, el Partit Popular no segrega, el Partit Popular segueix o aconsegueix l'Estatut d'Autonomia, el Partit Popular no segrega, el Partit Popular aconsegueix la Llei de normalització lingüística, a l'article 18; el Partit Popular no segrega, el Partit Popular segueix el Decret 98, l'article 8, que dóna llibertat als directors perquè, pedagògicament, puguin optar o puguin ensenyar la lliure elecció de llengua; el Partit Popular no segrega, aconsegueix la darrera sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears 886. Simplement i planament, el Partit Popular dóna llibertat als pares, cosa que vostès crec que tenen bastant por. Per damunt de tot el Partit Popular segueix el marc legislatiu.

I finalment, els vull dir que el Sr. Mossèn Alcover hagués suspès, hagués suspès perquè utilitzava l'article salat, i aquí ens diu que un institut penalitza per utilitzar l'article salat.

(Remor de veus)

I ja que els agrada tant en Mossèn Alcover, els diré una cita que particularment a mi, com a mallorquina i amant de la llengua mallorquina, m'agrada moltíssim, ...

(Petita cridòria)

... que diu: Mossèn Alcover, Vanguàrdia, 18 de juny del 1919, on diu: "Que no s'escandalitzin els nostres mallorquins catalanistes que digui "llengo" i no "llengua", no mai, mai he pretès tenir subjecta Mallorca a Catalunya lingüísticament, mai he volgut esclavitzar ni endogalar el mallorquí al barceloní".

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. És difícil compartir la indignació amb la tristesa i quan veuen que cita Mossèn Alcover, que deu tenir tones de documents de primeríssima línia, escrites amb una passió realment que l'encomana a favor de la unitat de la llengua catalana arreu dels països catalans, i sobre el tergiversat en aquesta tribuna la veritat és que és d'una tristesa infinita.

De totes maneres, no començaré per discutir, el primer és agrair al Grup Socialista el suport a la nostra proposta, i el segon començar per veure si posam algun punt.

El primer és lamentar profundament que quan es diu que, ... jo vull agrair a la portaveu del Partit Popular, com a mínim, que començàs amb una pregunta retòrica, que no ho és tant, que no sap on és ni a quin món viu, perquè dir que a les Illes Balears els al·lots s'amaguen pels patis per xerrar en castellà, això és que no s'ho creu ningú. I que vengui el Grup Popular i que ho aplaudeixi és d'una irresponsabilitat supina i sobirana, i és no saber a quin món viuen, no saben a quin món viuen, no saben a quin món viuen!

(Alguns aplaudiments i petita cridòria)

I pareix que no tenen fills que vagin a escola, almenys qualcun d'aquí, perquè francament no saben, estam parlant, i saben sí, això sí, el Sr. Bauzá sap perfectament quin ambient està provocant amb les seves declaracions; mai, mai no surt una portada en defensa de la llengua catalana, però sí que surt en aquesta mena de polèmiques bordes per veure si crispam i cream tensió amb polèmiques lingüístiques casa per casa i arreu, contra la llengua catalana sempre.

L'exclusivitat, no, quan un treu el 10% del vot ha de ser molt modest, jo l'exclusivitat no la tenc, jo crec que sabem cert quin és el país i què vota cadascú. Li deman que escolti el Consell Escolar, no el PSM, el Consell Escolar; li deman que escolti els professors, no els grups nacionalistes, els professors; els pares; la Universitat. Tot això som nosaltres? Tot això és el meu grup parlamentari? Jo, m'agradaria mantenir la meua modèstia perquè és el que em du els resultats electorals, però al que vostè m'incita és a pensar-me que tenim tota la comunitat educativa dins el nostre grup. No és així, és molt plural els que pensen i els que defensen la llengua catalana.

La immersió lingüística és de dictadures? L'actual president de la Comissió de Cultura i Educació del Parlament Europeu, la Sra. Doris Park, del Grup Popular, fa declaracions advertint que és un greu error separar nins castellanoparlants dels catalanoparlants i advoca per la immersió lingüística per garantir la integració. Dictatorial la portaveu d'educació en el Parlament Europeu del Grup Popular?

Són, i on surt la immersió? Surt a Suïssa, són les sentències de Suïssa i la idea que la immersió garanteix la integració, a Suïssa són dictadors? Han perdut trenta sentències els francòfons que han dit, efectivament, que volien seguir amb la seva llengua materna a les comunitats germanòfones i han perdut cada vegada. Seran dictadors a Suïssa! En podem parlar, però tractar de dictadors gent que ens en pot donar amb cullereta de drets democràtics, a tota una tradició espectacular, jo, la veritat! Els que eren dictadors eren alguns que certamen perseguen els al·lots al pati, no amb una consigna, no, no, posant multes i pagant als al·lots si xerraven en català.

(Remor de veus)

I d'aquí queda molt d'inèrcia per aquestes bandes de la bancada Popular.

Jo crec que el que cream és un veritable problema per un simple problema ideològic que té el Partit Popular i m'acusa a mi d'utilitzar, de tergiversar els termes, els que parlen de combustible per parlar dels fems, per l'amor de Déu! Combustible se li diu ara, i m'acusen a mi de tergiversar?

Miri, l'aposta per cercar el consens; jo retir la paraula "segregació", jo em reincorpor immediatament al pacte per l'educació, clar que sí, si és que hi ha gestos, si és que realment negociam, si és que parlam de coses, si és que fan cas al Consell Escolar i a la comunitat educativa mentre parlam! Ara, mentre em diuen anem a seure per parlar de pacte educatiu i ho fan per decret llei i tiren pel seu vent i no escolten ningú de la comunitat educativa, paperots els mínims! Ridículs els mínims! Per tant, ara, si hem de parlar seriosament i ho hem de fer, a nosaltres sempre ens hi trobaran.

I jo crec que... -acab-, tant de bo aprovassin aquestes paraules de mossèn Alcover a les quals nosaltres ens hem referit, i que efectivament era un gran prohóm de la llengua i de la unitat arreu de tota la comunitat lingüística.

Mirin, va passar una cosa; he parlat d'allò de Lluc, hi eren el Sr. Gómez i el Sr. Bauzá, eren a prop; justament puja el president de l'Associació d'Antics Blauets a donar la benvinguda, a tancar l'acta de cloenda, o quan començava l'acolliment, i cada referència que fa a favor de la llengua tota l'assemblea -vostè sap quina és l'assemblea d'una part forana que puja a Lluc a peu?, no es pensi que sigui, com vostè diu, tota l'exclusivitat d'un grup polític, és que això és una expressió de mallorquinitat, molt plural, de tot ordre-, mamballetes; l'assemblea feia mamballetes espontànies sense cap to "mitiner"; m'agradaria tenir un vídeo perquè veiessin com és que s'expressava espontàniament aquest suport a la llengua catalana en aquella expressió. Qui estaven més seriosos que una patata i pareixien contrariats?, el Sr. Gómez i el Sr. Bauzá que eren els únics que quedaven allà esglaiats d'aquesta expressió espontània de la comunitat. Això és el ridícul més espantós que podem fer com a país i els deman que rectifiquin, que rectifiquin, perquè en aquestes portes se sap per on s'hi entra però no se sap per on s'hi surt.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda.

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

25 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

III.2) Moció RGE núm. 4764/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprovació del Decret Llei 16/2012, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3808/12.

A continuació debatrem la Moció RGE núm. 4764/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprovació del Decret Llei 16/2012, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3808/12. Per part del Grup Parlamentari Socialista, per defensar la moció té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Ara fa més de tres mesos d'aquesta interpel·lació sobre el Reial Decret Llei 16/2012, i han passat coses. Algunes estan molt clares, com per exemple que la Sra. Castro ha partit, ja no és la consellera i podríem dir que hi ha el Sr. Mesquida, però està absent del primer debat que hi ha en aquest parlament.

Altres aspectes del desenvolupament d'aquest reial decret comencen a estar més clars i es reafirmen i ens preocupen molt. Altres no estan ni desenvolupats.

Hem presentat una moció amb tres punts que discernirem un per un. El primer punt és que sol·licitam al Parlament que voti per la derogació d'aquest Reial Decret de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del sistema i la millora de la qualitat i seguretat de les seves prestacions.

Ja va quedar molt clara la nostra opinió i el raonament. El Partit Popular ha decidit canviar el model sanitari del nostre país. El Partit Popular no vol que sigui un dret de ciutadania, vol convertir la salut en un bé de consum. El Partit Popular està mercantilitzant la salut. És una contrareforma que ens du trenta anys enrere, que per una banda vol assegurances per a rics, per una altra vol Seguretat Social per als treballadors, i per una altra, beneficència, un canvi de model d'un model sanitari dels més eficients d'aquest món, i que el canviarà per uns models que són més eficients, i això ho diuen tots els estudis, i el Sr. Mesquida, que ara és aquí, sí que ho sap. I deim que és un canvi de model perquè abans teníem un sistema nacional de salut amb cobertura universal per raó de ciutadania, no per ser assegurat o beneficiari d'una assegurança; ho finançàvem a través d'impostos, amb una cartera única i comuna, i era un element molt important de cohesió del nostre país, reflectit a la Llei general de sanitat, a la Llei de cohesió que va fer el Partit Popular l'any 2003, i a la Llei general de salut pública de l'any passat.

I tot això ha canviat perquè el Partit Popular, tot solet i unilateralment, mitjançant un reial decret, sense diàleg, sense consens, ha modificat el nostre sistema sanitari. I ho fa perquè diu que no és sostenible. Però el que vol fer i ja ha fet és introduir copagaments, reduir cartera de serveis amb finançament públic, i introducció de mica en mica de gestió privada. No vol una sanitat universal, pública, accessible, equitativa i finançada a través d'impostos progressius, i ha quedat molt clar amb la seva definició. Acabam d'escoltar del Sr. Conseller que ha reconegut que la sanitat ja no és universal: el que no sigui assegurat, el que no sigui beneficiari, si vol assistència l'haurà de pagar. Per tant el Partit Popular retalla drets en salut, perjudica les persones malaltes, els pensionistes, els malalts crònics o aquells que tenen malalties rares.

I vostè, Sr. Mesquida, sap que no hi ha evidència que els retalls millorin l'eficiència del sistema. S'estan accentuant més encara les seves ineficiències i s'està introduint una polarització per classe social dins el Sistema Nacional de Salut. Una de les primeres coses ha estat excloure els immigrants, un col·lectiu feble i vulnerable. Vostès els exclouen i els criminalitzen. Només s'atén en cas d'assistència urgent, per malaltia greu o per accident, embarassades i menors de 18 anys; és el que vostè ha dictat fa un parell de dies. Tot el que sigui diferent d'aquestes quatre, tres circumstàncies, tot el que sigui diferent es paga. Vostè els ha retirat la targeta sanitària, els ha retirat la targeta sanitària. Diu que si necessiten assistència els donarà una factura o se'ls oferirà un conveni, que ningú no sap de què estan parlant, i a més ara han de pagar el 40% de la prestació farmacèutica. I vostè ho sap, el metge Mesquida ho sap. Atenció primària, consulta amb un especialista d'hospital, l'ingrés a l'hospital, seran de pagament, per factura o per un conveni. I què farà un senyor que debuta amb una diabetis i ara no té recursos? Haurà de pagar. On és l'assistència universal, Sr. Mesquida?

Tots els que han canviat la seva situació administrativa dia 1 de setembre i són crònics, que ja estaven diagnosticats, han de pagar, pagar unes tarifes que vostès mateixos han actualitzat enguany i que són d'alt cost per a aquest grup de població. Vostè ho sap, que s'estan separant, no acudeixen. Es crearan problemes de salut pública, se saturaran les urgències i no és una mesura ni eficient, ni sanitàriament ni econòmicament. Fins i tot la que fa dos dies ha estat *Defensora del Pueblo*, la militant del Partit Popular Sra. Cava de Llano, fa uns dies li demanava que continuàs atenen els immigrants, que ha de ser una prioritat especialment per als més febles.

Això que vostès estan fent, a mi, que ja tenc un grapat d'anys, em recorda aquelles èpoques dels anys cinquanta, seixanta, quan dins la dreta d'aquest país, *nacional catòlica*, es convidava "*ponga un pobre a su mesa, su conciencia quedará tranquila*". Que diferent el metge Mesquida del Mesquida conseller!

(*Alguns aplaudiments*)

Parlem dels copagaments en farmàcia. Pensionistes, un 10%; persones actives, un 25% més del que pagaven; per ja no riure d'aquesta progressió que vostès diuen que va de 18.000 euros a 100.000 euros. I és més, vostès a més sagnen la gent. Els pobres pensionistes -vostè ho sap- una de les coses que crec que tots estam satisfets és del programa de recepta electrònica d'aquesta

comunitat autònoma, la millor de tot Espanya, sense cap dubte, i vostès fan avançar els doblers als pensionistes; per què no fan una modificació del programa informàtic i limiten quan han arribat al límit? Altres comunitats ho fan; vostès prefereixen que ho financin.

Aquest decret també exclou medicaments, medicaments que és veritat que la gran majoria d'ells no curen malalties, però van bé per a símptomes menors, per a símptomes lleus, i això és important, també, en medicina, i n'hi ha molts que s'utilitzen per a malalties cròniques. Què han aconseguit?, que abans es finançaven públicament i ara se'ls continuarà pagant la gent de la seva butxaca, o aconseguiran una recepta d'un producte finançat que és més clar.

Tenia preparat diversos exemples però només n'hi contaré un, Sr. Conseller. Què farem amb les nostres demències senils?, que vostè sap que moltes estan allitades o amb poca mobilitat; vostè sap que la majoria tenen restrenyiment, i ara resulta que no els podem receptar laxants. Què els hem de dir?, que facin una dieta més saludable i una mica d'exercici? Això és un dels exemples que vostès han posat en aquest decret: les demències senils amb restrenyiment no tenen dret a uns laxants finançats públicament. Per tant la conclusió és molt clara: si ets persona major pagaràs més, si estàs malalt pagaràs més, si tens una malaltia rara pagaràs més. D'aquesta manera altres comunitats autònomes han introduït mesures compensatòries. A la comunitat autònoma de les Illes Balears *no se le espera* ni se la sent.

Podríem parlar de la cartera de serveis. Ara la modifiquen. I em podria dir per què no participa ningú de les Illes Balears en la redefinició de la cartera de serveis? Ha sortit publicat un caramull de comunitats autònomes; Balears sembla ser que no hi participa. Una cartera de serveis que deixarà unes coses amb finançament públic i moltes altres amb copagament. Ja ho dèiem, i vostè ho sap: el 90% del transport sanitari tindrà copagament perquè és transport no urgent. Podríem parlar de prestació ortoprotètica, de tractament dietètic terapèutic, etc. Tot això ho vàrem denunciar amb un document de la comunitat de Madrid fa deu anys; passa a passa ho van complint.

Un segon punt de la moció: demanam al Parlament que insti el Govern a posar un recurs d'inconstitucionalitat, perquè aquest reial decret vulnera l'article 25.1 del nostre Estatut d'Autonomia, que diu ben clarament que es garanteix el dret a la prevenció i a la protecció de la salut mitjançant un sistema sanitari públic de caràcter universal, i això el Partit Popular ho ha vulnerat, ha vulnerat el nostre Estatut d'Autonomia, que és una llei orgànica.

I també nosaltres tenim competències en desenvolupament legislatiu i executiu en relació amb la sanitat, i vostès, que van de xotets de cordeta a complir ordres de Madrid, permeten aquesta vulneració.

El tercer punt és demanar-los que vostès han decidit un canvi, però que tornin enrere. Altres mesures, les posen com a temporals; en aquesta no existeix la temporalitat. I ho han fet tot sols, cap grup parlamentari no ha votat aquest reial decret. S'han quedat tot sols; ni grups polítics, ni organitzacions sindicals, ni professionals; no compten amb el suport de cinc comunitats autònomes. L'excusa, ho torn a dir, és la sostenibilitat; la raó, un canvi de model. Nous copagaments, reducció de cartera de serveis i entrada massiva de gestió privada. Hi ha doblers per a Bankia, hi ha doblers per a l'amnistia fiscal, hi ha doblers per pagar 27.000 milions en defensa o aquí mateix es bonifiquen les persones que contracten una assegurança privada.

Tothom sap que és fàcilment defensable que Espanya té un dels sistemes nacionals de salut més eficients d'Europa en termes de despesa, però també en resultats de salut i en satisfacció dels ciutadans. Jo esper que el grups parlamentaris i especialment el Partit Popular ens donin suport en aquesta iniciativa. La seva obligació és defensar els interessos dels ciutadans i les ciutadanes de les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. La coalició PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca votarà positivament els tres punts de la moció presentada pel Grup Socialista, convençuts que aquest reial decret 16/2012 és una involució i un retrocés en temes d'atenció sanitària i en temes de salut pública.

La sanitat pública va néixer a l'Estat espanyol durant la dictadura franquista com una assegurança social vinculada a la cotització del treballador. El model es va transformar progressivament des de la transició i va ser des dels anys vuitanta que es va avançar cap a la universalitat. Universalitat, Sr. Conseller, significa per a tothom i sense discriminacions. Aquesta universalitat, que va progressar molt els anys vuitanta, va dur que tots els ciutadans residents a l'Estat espanyol tenien dret a rebre una sanitat pública, la sanitat no com a una contraprestació a cap cotització sinó com un dret de ciutadania.

Els parlamentaris del Partit Popular sortiran i ens diran que es garanteix l'atenció a tothom, que l'atenció és universal. Ens explicaran, idè, per què aquest reial decret té el text següent: *"La asistencia sanitaria en España con cargo a fondos públicos se garantizará a aquellas personas que ostenten la condición de asegurado"*, i explica quines són aquestes persones: treballadors afiliats a la Seguretat Social, pensionistes, aturats sense subsidis i pobres, i introdueix després el concepte de beneficiari dels titulars, per si qualcú no està dins aquesta

categoria però té el titular que està dins aquesta categoria es considera beneficiari. Tot això és necessari perquè deroga l'article de la Llei de salut pública que deia: "*Se extiende el derecho al acceso a la asistencia sanitaria pública a todos los españoles residentes en territorio nacional*", i com que ara no hi ha aquest dret han d'introduir el concepte d'assegurat i el concepte de beneficiari. Amb aquest decret passam de ciutadans amb dret a la sanitat a assegurats amb dret a la sanitat si estam en una d'aquestes previsions que fa el Govern del Partit Popular.

Una altra de les modificacions que ha provocat aquest reial decret és que des de l'1 de setembre els immigrants sense permís de residència queden exclosos, almanco si no són menors, dones embarassades i situacions d'urgència, i per això una vegada més s'ha hagut de modificar una llei orgànica, la 4/2000, que establia que els estrangers que es trobassin a Espanya inscrits al padró del municipi habitual on tinguin el seu domicili tenen dret, o tenien dret, a l'assistència sanitària en les mateixes condicions que els espanyols. Ja duim dues lleis que establien la universalitat de la sanitat per restringir aquesta atenció sanitària.

Aquesta atenció a les persones immigrants sense documentació reglamentària era la més justa des d'un punt de vista dels drets humans, però també era la més intel·ligent, perquè una assistència normalitzada a tothom, i l'assistència normalitzada a tothom no és urgència sinó atenció primària, garanteix un major control de la salut pública, sobretot sobre les malalties infeccioses, i per tant millora la salut de tots; evita saturar urgències, que sempre és una sanitat més costosa econòmicament que la sanitat primària; i a més a més no estigmatitza les persones.

Ens varen donar certa esperança les declaracions del conseller Mesquida quan el varen nomenar conseller de Salut. "*Por mis convicciones no pienso dejar sin atención sanitaria a ningún inmigrante*". Vostè ha estat el que ha donat l'ordre de donar de baixa totes les persones immigrants sense autorització residencial. Vostè va declarar això el mes de juliol i a 30 d'agost vostè va donar aquesta ordre.

I l'argument del Partit Popular que hem sentit una vegada i una altra, que és confondre l'assistència de les persones immigrades residents a un municipi o a una comunitat autònoma com la nostra, sense permís de residència, amb el turisme sanitari, és una manipulació de la informació que fa empegueir qui l'escolta.

Després hi ha el tema dels productes farmacèutics i l'augment del copagament. Abans es pagava un 40% i ara es paga un 50% per totes aquelles persones amb una renda superior als 18.000 euros fins als 100.000 euros, i a això el Partit Popular li diu progressió, com si cobrar 18.000 euros i 100.000 euros fos el mateix; cobrar 18.000 euros i 100.000 euros és el mateix per al Partit Popular, pagant el mateix, s'augmenta un 10% per a tot el conjunt de població.

A les persones majors els fan pagar el medicament i estableixen una renda, que per una renda menor de 18.000 euros pagaran una aportació límit de 8 euros; és a dir, pràcticament el conjunt de tots els pensionistes, perquè la mitjana està en 840 euros, per tant, pràcticament tots els pensionistes hauran de pagar aquests 8 euros. I després posen dues categories més, depenent de la renda dels pensionistes.

Amb una complicació administrativa sense precedents; que les persones pensionistes paguin aquests doblers, si excedeix els 8 euros, per exemple 10 i 11 euros, periòdicament l'administració els tornarà els doblers, això és una complicació administrativa sense precedents, doncs aquest decret ho estableix. Es romp així amb un principi de solidaritat internacional, perquè: quan una persona cobra manco i està més malalta? Doncs quan ets vell, quan tens més de 75 anys. Però això, com que les pensions són baixes no se'ls feia pagar les malalties.

I si hi ha hagut abusos, senyors del Partit Popular, que es controli per part de l'administració i, si és necessari, que hi hagi sancions. Però, per evitar els abusos s'ha de modificar una prestació farmacèutica dirigida als més vulnerables? No poden fer sistemes de control d'aquests abusos? El que s'ha fet ara, que s'han creuat determinades informacions de determinats ministeris no es podia fer abans i perseguir aquests abusos?

I el Partit Popular ens dirà que és la crisi, que és l'herència rebuda, que a ells no els agrada gens però que ho han de fer, que són mesures molt dures però necessàries, però tot això, senyors parlamentaris i senyores parlamentàries, no és cert, ho fan simplement perquè ho volen fer i perquè és la seva ideologia. "*Las medicinas gratis para todos los pensionistas tienen los días contados*", això varen ser les paraules pronunciades l'any 97 pel Sr. Enrique Castellón, subsecretari del Ministeri de Sanitat, essent president el Sr. Aznar del Partit Popular: "*Las medicinas gratis para todos los pensionistas tienen los días contados*", any 97, paraules del Partit Popular, del subsecretari del Ministeri de Sanitat. No ho varen poder fer perquè tenien minoria absoluta, perdonin, no tenien majoria absoluta, tenien minoria i CIU no els va deixar, l'any 97. Vostès se'n vagin, qualsevol, als debats en el Congrés de l'any 97 i veuran el que ens espera, ens espera això, ens espera copagament per a tot el tema d'hostaleria de la sanitat i pagament per receptes, perquè això a l'any 97 el Partit Popular ja ho defensava i no ho va poder dur a terme perquè estava en minoria. Després, a la legislatura següent es varen dedicar a cercar armes de destrucció massiva que encara no s'han trobat i que ens va conduir a una guerra. Però l'any 97 defensaven això.

El tema de les persones discapacitades que surt al decret mereix una atenció especial; el reial decret diu que les persones amb discapacitat no pagaran productes farmacèutics. Doncs, les persones que han llegit això i són persones que tenen un certificat de discapacitat, han sol·licitat a la Conselleria de Sanitat qualche document que acrediti que són persones amb discapacitat. I els contesta la Conselleria de Sanitat, firmada per la *jefe del Servicio de Farmacia*, que "*El Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales, interpreta que el único colectivo de discapacitados para el que se contempla la farmacia gratuita en su nómina específica es el colectivo de beneficiarios de las prestaciones económicas y sociales de la LISMI*". La LISMI és una prestació econòmica que fa 25 anys

que no es renova, que a mesura que moren les persones no se n'incorporen d'altres, i que a les Illes Balears només n'hi ha 190. Això, el reial decret, enganya les persones amb discapacitat, diu que no tendran productes, que no hauran de pagar pels productes farmacèutics i després resulta que només és la LLUÏSME, 190 persones a la nostra comunitat autònoma.

Més copagament, i, a més a més, vostès, després, a dependència, per una altra via, a aquestes persones amb discapacitat els augmenten el copagament que ja feien per a les residències, per als centres de dia, per tele alarma i pel servei d'ajuda a domicili. Les queixes que tenim del sector de persones amb discapacitat és que, després d'aquestes mesures, a una persona amb discapacitat li queden entre 40 i 50 euros per pagar-se els medicaments, la roba, etc., si viu a una residència, no pot anar a prendre ni un cafè.

Copagament en altres temes: transport sanitari no urgent, ortoprotèsic, productes dietètics. El resultat de tot això i de les contínues retallades en sanitat ja estan anunciades, més malalties contagioses, desvinculacions en els tractaments sanitaris perllongats, saturació de les urgències, reducció de la qualitat, més llista d'espera. Però aquest govern no podrà dir que no està còmode amb aquestes mesures, perquè diu: perquè li ha imposat Madrid, no ho podrà dir perquè no ha fet res.

En els casos del immigrants, clarament varen ser esperançadors els aclariments del Consell, però no han fet res, perquè la doctrina neoliberal s'ha imposat a la nostra comunitat, i actualment, avui, persones que conviuen amb nosaltres no tenen atenció sanitària pública normalitzada perquè aquest govern no vol que en tinguin. Són diverses les comunitats autònomes que s'han negat a acceptar aquesta mesura inhumana, entre elles del Partit Popular, com Galícia, però aquí no, aquí, aquest govern neoliberal, que no té cap altra mesura que el control del dèficit, passa de les persones i només vol mirar pressuposts, és una espècie de govern de l'Excell, de només mirar a veure si arriben al control pressupostari.

El nostre Estatut d'Autonomia així ho estableix: es garanteix el dret de la prevenció i la protecció de la salut mitjançant un sistema sanitari públic de caràcter universal. Tenen els instruments legals per fer-ho, tenen el suport de l'oposició, tenen el suport del sector sanitari, però no ho volen fer; prefereixen que hi hagi gent sense sanitat que rebre una cridada del Sr. Rajoy enfadat. Amb la resta del reial decret són diverses les comunitats autònomes que han interposat recurs anticonstitucional, perquè consideren que aquesta ordenació sanitària és competència de les comunitats autònomes i no de l'Estat. Aquest govern, obeint una altra vegada més de forma cega el Sr. Rajoy, no ho vol fer.

En el conjunt, aquest reial decret castiga les persones malaltes, els més vells, els crònics, els malalts temporals i els discapacitats, i nosaltres no hi estam d'acord, perquè pensam que no es pot reduir la política a la gestió i perquè no es pot reduir l'economia a la comptabilitat.

Votarem a favor dels tres punts del Grup Socialista, defensant aquesta proposició, perquè aquest parlament no accepti, renunciï a aquest decret o demostrï el seu rebuig a aquest decret, el Govern presenti un recurs d'inconstitucionalitat i des de la negociació i el consens s'aconsegueixi la sostenibilitat dels serveis públics sanitaris.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Con respecto a la moción presentada por el Grupo Socialista, como no podía ser de otra manera, vamos a votar en contra.

(Remor de veus)

Y vamos a votar en contra porque el objetivo fundamental de la reforma sanitaria, aprobada por el Gobierno es, precisamente, la de garantizar la sostenibilidad del sistema y, al mismo tiempo, preservar el derecho de los ciudadanos a la protección de la salud. Nos encantaría venir aquí a decir que nuestro sistema sanitario no tiene ningún problema de financiación, nos encantaría que el gobierno saliente nos hubiera dejado unas cuentas públicas saneadas, pero no es así, y es sobre la realidad sobre la que tenemos que trabajar.

España tiene una deuda en sanidad que ronda los 16.000 millones de euros y que ha llevado incluso a amenazas de desabastecimiento de las farmacéuticas y otros proveedores sanitarios por falta de pago. En Baleares las cosas no son mucho mejores y nos dejaron una deuda en sanidad de más de 830 millones de euros, y ahora a ustedes les preocupa el déficit, cuando menos curioso.

La técnica del avestruz que han practicado los gobiernos anteriores, sin afrontar los problemas, sin tomar medidas, es lo que ha provocado que hoy los problemas sean mucho más difíciles de solucionar. Lo que está muy claro es que haciendo demagogia y creando alarmismos no se resuelve esta situación. Si queremos mantener el estado del bienestar, hay que tomar medidas, y eso es lo que ha hecho el Gobierno. El Gobierno ha hablado con todas las comunidades autónomas, ha estudiado sus propuestas y ha pactado una reforma que tiene el apoyo de 16 comunidades autónomas. Todas las fuerzas políticas en las distintas comunidades han coincidido en señalar los mismos problemas y la necesidad de dotar medidas para garantizar la sostenibilidad del sistema.

Hay problemas que, en la ausencia de normas claras sobre la universalización del derecho de asistencia sanitaria, creaban muchos conflictos; la falta de adaptación de la legislación española a la normativa europea ha abierto las puertas a los abusos del llamado turismo sanitario; la evolución desigual de las prestaciones en función de la comunidad autónoma amenazaba con romper la equidad y la cohesión del sistema nacional de salud.

Y finalmente, un desproporcionado gasto farmacéutico, un gasto al día de hoy insostenible, con un uso poco racional del medicamento, entre otras cosas por el poco valor que le damos a los mismos.

La reforma sanitaria sobre la que hoy debatimos es fruto de un gran consenso entre el Estado y las comunidades autónomas.

En lo referente a la asistencia sanitaria nada ha cambiado en cuanto a la extensión del derecho, es más, hay una clara apuesta por la universalización de la sanidad: se clarifican y se unifican los procedimientos de acceso a la asistencia sanitaria para evitar el descontrol que suponía que cualquier persona, sin concurrir los requisitos legales y por el mero hecho de empadronarse en nuestro país, tuviera acceso a la tarjeta sanitaria.

Con las mismas garantías que tienen los españoles es como se va a aplicar el procedimiento para los ciudadanos de otras nacionalidades que obtengan la condición de asegurados. Con esta medida nos equiparamos a los países de nuestro entorno y evitaremos determinados abusos que se venían produciendo en nuestro sistema nacional de salud, tal y como puso de manifiesto el Tribunal de Cuentas. El sistema sanitario español estaba asumiendo indebidamente, con cargo a nuestros presupuestos, la asistencia sanitaria de personas que ya la tenían cubierta, bien por sus institutos de la seguridad social o bien por sus seguros privados. Esto ha provocado que sólo en un año, en el 2009, nuestro país ha dejado de facturar 1.000 millones de euros a otros países por la asistencia sanitaria de más de 700.000 ciudadanos. Entre los abusos que ha destacado el Tribunal de Cuentas, destaca que, por ejemplo, numerosos portugueses y franceses se empadronaban en las provincias limítrofes de Badajoz y Orense para poder acceder a la sanidad española, a pesar de no trabajar en España ni vivir en España. Por otra parte, más de 2.500 personas habían obtenido indebidamente la tarjeta sanitaria europea emitida por España, lo que les permite recibir asistencia sanitaria en cualquier país del espacio económico europeo y en Suiza con cargo a la Seguridad Social española. Entre otros casos, el Tribunal de Cuentas destaca el caso de los rumanos que estuvieron trabajando en España y que se volvieron a su país cuando se quedaron sin trabajo; pues estos señores utilizan la tarjeta sanitaria española en Rumanía y Rumanía le pasa la factura a España.

(Remor de veus)

Tenemos un convenio bilateral con Marruecos para cubrir la asistencia sanitaria entre países, por el que España paga a Marruecos 12 millones de euros y Marruecos a España 700.000 euros.

Igualmente, había casi 500.000 extranjeros, pertenecientes a países comunitarios o países que tienen convenio bilateral con España, que tenían la condición de personas sin recursos, lo que les permita la asistencia gratuita en España con cargo al sistema español. Para obtener esta condición les bastaba con una declaración jurada, lo que impide comprobar que no están asegurados en sus países de origen y cobrar a esos países. Mientras, a los ciudadanos españoles, para acogerse a la declaración de persona sin recursos, se les exigía demostrar su situación mediante una declaración de Hacienda.

¿Realmente creen que un ciudadano español al que se le están pidiendo tantos esfuerzos entiende este despropósito? ¿Cuándo España está pagando su sanidad en base a endeudamiento, debe soportar estos abusos? Que, por cierto, su gobierno ha consentido. Hasta el ex-presidente de Extremadura, el Sr. Rodríguez Ibarra del PSOE, advirtió, en una entrevista a la Ser, sobre el turismo sanitario en el 2009 y llegó a afirmar incluso que el presidente del Gobierno, el Sr. Zapatero, tendría que hacer una sanidad para los españoles y sólo para los españoles.

El error por parte del Gobierno socialista, en la transposición de la Directiva europea que pretendía evitar el turismo sanitario, es lo que ha dejado a los españoles en inferioridad de condiciones con respecto a los europeos, que disfrutaban en España de una magnífica sanidad a costa del contribuyente español, y todo gracias a su buena gestión.

Este real decreto corrige esta situación y contempla la igualdad de trato como principio, es decir que los españoles recibamos el mismo trato que los ciudadanos de cualquier otra nacionalidad, dentro y fuera de España, y decir lo contrario, señorías, no se corresponde con la verdad.

Ninguna persona, aunque se encuentre en situación irregular, va a quedar desatendida en este país, porque siempre ha sido así y siempre será así. Garantizamos el derechos a la asistencia sanitaria, la diferencia es que ahora no se da por el simple hecho de estar empadronado, sino por el cumplimiento de requisitos legales, que es lo lógico en un estado de derecho, y sin dejar por ello de prestar asistencia a todos los que lo necesiten.

Seguimos siendo el país de Europa más social desde el punto de vista sanitario, porque ningún otro país de nuestro entorno, y repito, ningún otro país ofrece una cartera de servicios tan amplia como la nuestra y gratuita. Ningún otro país de nuestro entorno ofrece una cobertura tan universal para los ciudadanos de origen o de residencia como el nuestro, y ningún otro país europeo ofrece una cobertura asistencial a los extranjeros o a los irregulares como ofrece nuestro país, pero lo que no es de recibo es que se siga permitiendo el abuso que se venía produciendo hasta ahora a cargo del contribuyente español.

Por otra parte, la puesta en marcha del nuevo sistema ha dado lugar a la aparición de numerosas irregularidades en nuestro sistema de la Seguridad Social; se han detectado 800.000 titulares que constaban como beneficiarios de otras personas, cuando en realidad estaban dados de alta en la Seguridad Social; 200.000 personas figuraban como beneficiarios de un pensionista, pese a estar activos; también se han detectado 150.000 tarjetas sanitarias activas de personas que

ya estaban fallecidas. Creo que todo esto demuestra con creces la necesidad de esta reforma.

Otro tema fundamental que contempla el real decreto es la prestación farmacéutica. El ministerio ha tenido que poner solución a varios de los problemas que se habían ido acumulando; España, pese a no ser el país más poblado ni desde luego el más enfermo, es uno de los mayores consumidores mundiales por volumen de medicamento, el gasto farmacéutico en España rebasaba ampliamente el 20% del gasto sanitario, cuando la mayoría de los países de nuestro entorno no llega al 15%.

Por otra parte, se ha revisado el actual esquema de participación de los ciudadanos, se ha buscado una fórmula más justa y más equitativa para que aporten más quienes más tienen y menos los que menos tienen. Se han incorporado nuevos colectivos exentos de aportación, es especial, y de éstos siempre se olvidan, los parados de larga duración, que dejan de pagar el 40% de los medicamentos que pagaban hasta ahora y que no pagarán por ellos hasta que no encuentren un puesto de trabajo. Y ustedes con respecto a esto no hicieron nada.

Se establece, además, que las presentaciones de los medicamentos sean adecuadas a las dosis que se dan por los tratamientos. Se favorece el uso de genéricos que en España está bastante reducido, en España se tiraban toneladas de medicamentos, 3.700 toneladas de medicamentos cada año, lo que suponía un gasto para la asistencia sanitaria de 1.000 millones de medicamentos que después no eran consumidos.

Es cierto que hemos pedido un esfuerzo a los ciudadanos, especialmente a las personas mayores, esfuerzo que quiero agradecer públicamente, pero con ello hemos conseguido no tener que poner copago en la asistencia sanitaria, que, por cierto, muchos miembros del Partido Socialista, de su partido, habían reclamado públicamente en varias ocasiones. Y ahora podemos decir a los ciudadanos que la reforma ya está dando sus frutos; ha bastado un mes para comprobar el impacto del nuevo sistema del copago farmacéutico, el gasto público de medicamentos dispensados en farmacia en julio cayó un 24% con respecto a julio de 2011, lo que ha supuesto un ahorro para los españoles de 221 millones de euros. Sólo el país vasco, región que no aplica el copago, ha aumentado la factura en gasto farmacéutico. En Baleares, hemos conseguido una rebaja de casi el 22%, lo que supone unos 4 millones de euros de ahorro. Unos números como éstos significan que las medidas implantadas están dando sus frutos, en el esfuerzo por preservar la sostenibilidad del sistema nacional de salud. Y estas medidas eran no sólo necesarias, eran urgentes, dado el estado de las cuentas del sistema nacional de salud que ustedes nos dejaron. Entre 2009 y 2011, la deuda del sector sanitario ha aumentado un 173% y sólo en 2011 ha crecido un 83%.

Un gobierno serio y responsable no puede permanecer impasible mientras las empresas cobran con más de dos años de retraso, despiden a trabajadores o cierran sus puertas por la falta de pago de las administraciones públicas, especialmente, como he comentado, ante la amenaza de desabastecimiento de medicamentos a los hospitales públicos. El real decreto ley supone un ejercicio de responsabilidad para solucionar los graves problemas que padece la sanidad.

El Gobierno ha cumplido con su compromiso, se ha hecho una reforma de calado que va a garantizar la permanencia del modelo sanitario español sin imponer el copago en la asistencia sanitaria. Se está velando por el interés general de los ciudadanos, por su bienestar y por su salud, pero especialmente por aquéllos que están sufriendo más la crisis.

Somos muy conscientes de que algunas medidas contenidas en este real decreto pueden exigir esfuerzos importantes a la población, pero estos esfuerzos de hoy son los que lograrán garantizar la sanidad pública de mañana. Todos estamos de acuerdo en que es imposible mantener la calidad del sistema nacional de salud si no garantizamos su viabilidad, y yo estoy convencida de que esta reforma constituye un importante punto de partida para lograrlo.

El Gobierno se ha encontrado con unas cuentas públicas quebradas, con una situación económica que ni siquiera permite la financiación de los servicios esenciales por las administraciones si no es a costa de los créditos. Ante los problemas que tiene nuestro país y nuestra comunidad autónoma sólo existen dos opciones: ignorarlos, mirar a otro lado, no tomar medidas, como hicieron los gobiernos anteriores, o enfrentarse a los problemas con decisiones necesarias y responsables que garantizan a largo plazo nuestro estado del bienestar, y es por esta última opción por la que han optado los gobiernos del Partido Popular.

Muchas gracias.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bauzá. Sr. Thomàs, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Mesquida, té l'oportunitat de no perdre la credibilitat davant els ciutadans d'aquestes illes. S'han dit moltes coses. Sempre hem sostengut que el greu problema de la sanitat espanyola era el finançament, i en això estava tothom d'acord. Si vol podem parlar del deute de la comunitat de Madrid, del deute de la comunitat valenciana, del deute de la comunitat murciana, que no tenen ni punt de comparació amb la d'aquí, ni punt de comparació.

I vostès han fet un canvi de model sanitari tot sols. Ha mentit. Cap grup parlamentari no els ha donat suport. Cinc comunitats autònomes no li donen suport: Astúries, Catalunya, Andalusia, País Basc i Canàries. Ho han aprovat tot solets, tots. Per cert, sap qui és que va decidir que es podia tenir una targeta sanitària si s'estava empadronat? El Partit Popular, el Partit Popular l'any 2000. Fan demagògia. No és el mateix el turisme sanitari, i el Sr. Mesquida en sap molt, de la facturació de l'Hospital de Manacor en turisme sanitari; és un problema de facturació i de gestió que no té res a veure, no té res a veure. No, no té res a veure. L'any 2011 en aquesta comunitat vàrem facturar 14 milions i es varen aconseguir cobrar 9 milions.

Per cert, vostè sap des de quan arriben doblers a aquesta comunitat autònoma per convenis amb Europa? Des de l'any 2005. Sap qui és que va dir que això no s'ho quedava Madrid i que venia cap a les comunitats autònomes?, la Conferència de presidents del Sr. Zapatero, perquè abans n'Aznar no enviava ni un euro, ni un, ni un. Per tant, millorar facturació, millorar gestió, i si hi ha frau combatin-lo...

(Remor de veus)

...perquè vostès posen altres exemples. Als defraudadors els posen una amnistia fiscal; als que es puguin haver aprofitat de determinades circumstàncies no els donen la cirurgia estètica gratis. Persegueixin-los, si hi estam d'acord! I tot això justifica un canvi de govern, de model? No!, són vostès que han decidit que hi ha d'haver copagaments, que han de reduir la cartera de serveis i que determinades coses s'han de privatitzar. Està molt clar, podem cercar exemples per on vulgui, n'hem comentat avui mateix. Vostès han decidit copagament de medecines? D'acord. Idò ara paguen més els que estan més malalts, els que són més majors i tenen malalties rares, o els que són discapacitats, per exemple.

Per cert, els aturats; és veritat que ara els aturats sense recursos, eh?, no tots els aturats, no paguen els medicaments. Bé, idò vostès apliquin, però vostès han fet un canvi de model, i està molt clar, ja no és universal, ja n'hem parlat.

Miri, denuncien el cobrament per assistència sanitària a menors i embarassades, circular de l'Ib-salut. Universal?, universal? Ordres: "*Cuando alguien solicite asistencia sin recursos se emitirá un impreso..., pum, pum, ...sin nombre de médico; sólo da opción a urgencias. Si tiene médico asignado tendrá derecho a todas las prestaciones*", això parla del sistema informàtic. "*Si no se asigna médico está todo bloqueado*". Això el seu servei, Sr. Mesquida, eh? Universal? No sé què entén vostè per universal. Sí, tot ho modifiquen en qüestió per un canvi de model. És ideologia, i ho diguin ben clarament.

Per cert, Sr. Mesquida, s'ha llegit això, ja, de l'any 10, del Partit Popular de Madrid?, perquè s'està complint tot, tots els copagaments que ara vendran. Podríem dir..., vostè pensa que una sonda vesical és un caprici d'una persona?, perquè hi ha qui diu que és un caprici i que haurien de fer copagament; o les tires reactives, o les crosses. Vol que parlem de més coses? Tot això, si vol, jo li ho pas, és el que diu el Partit Popular, copagaments. I això és necessari per...?; no, és un canvi ideològic que vostès han decidit.

Com ara mateix, diuen mentides tot el dia; la Sra. Bauzá n'acaba de dir una de molt grossa. El ministeri va dir que s'havia estalviat el 24% en la despesa farmacèutica el mes de juliol, quan és mentida. Si és mentida; en 24 hores li varen desmuntar l'argument. El mes de juny les receptes varen augmentar un 10%, i la despesa va augmentar un 4%, en despesa farmacèutica, quan eren uns mesos en què baixava. I sap vostè per què va pujar el mes de juny?, perquè el dia 1 entrava el copagament de farmàcia; i què ha passat?, que la gent avançava els medicaments. I què ha passat el juliol?, dades reals: les receptes han baixat un 7% i la despesa un 6%, no un 24, perquè a més pensí que, a més del copagament, s'han deixat de finançar medicaments, però la gent els paga. O sigui, mentides, les justes.

I per una altra banda, dades oficials del Govern: el copagament ha elevat en un 36% el cost del Govern per pacient, i això ho diu el Govern. Vostès apliquen una mesura ideològica, un canvi de model sanitari quan podrien fer altres coses: podrien fer altres polítiques fiscals, podrien posar un impost a les grans empreses que facturem més de 150 milions, podrien posar l'impost de patrimoni, podrien eliminar la reducció dels impostos de successions, combatre el frau fiscal, o no donar, per exemple, abonaments a les persones que contracten una assegurança privada. Vostès han pres una decisió ideològica, canviar el model sanitari del nostre país tot solets. Han començat excloent els immigrants. Ja veurem on arriben.

Sr. Mesquida, una cosa -li ho torn a dir- és el metge Mesquida i una altra cosa és el conseller Mesquida. Les decisions són crues, són difícils, però ja no ens farà combregar amb moltes coses.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

Senyores i senyors diputats, passam a votar.

He dit passam a votar. Votam.

24 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció.

Tornarem a repetir, que no passa res. Sí, Sr. Pastor?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, gràcies, Sr. President. Li havia demanat la paraula per veure si seria possible votar el punt número 3 per separat.

EL SR. PRESIDENT:

Idò passam a votar el punt número 3. Sí, ha dit que sí.

Passam a votar. Votam.

Punt número 3.

24 vots a favor, 32 en contra, cap abstenció.

Ara, senyores i senyors diputats, passam a votar la resta.

Passam a votar. Votam.

24 vots a favor, 32 en contra, cap abstenció.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 334/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a taxes i cogestió aeroportuària.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Proposició no de llei RGE núm. 334/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a taxes i cogestió aeroportuària a les Illes Balears.

Per part del Grup Parlamentari Popular té la defensa d'aquesta moció el Sr. Carlos Veramendi.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, nuestro Estatuto de Autonomía, en su disposición adicional sexta, establece nuestro régimen especial insular. Así la Ley 30/98, de régimen especial, concretamente en su artículo 5, respecto al transporte interinsular y peninsular, posibilita un sistema de compensación. Además la insularidad no ha de ser una desventaja, ya que según el artículo 138 de nuestra Carta Magna el Estado debe atender en particular a las circunstancias del hecho insular. Incluso el Libro blanco europeo del transporte obliga a aplicar medidas para paliar las desventajas de las regiones insulares. Además, incluso, el Tratado de Amsterdam exige que la liberalización del transporte aéreo se acompañe de garantías para las regiones insulares.

La condición insular nos da un aspecto claramente diferenciador, concediendo una importancia singular al transporte aéreo y a la gestión de nuestros aeropuertos, alineándose con el modelo turístico que se desea, junto a las necesidades del tránsito de residentes, que no se puede olvidar, haciendo que el funcionamiento de nuestros aeropuertos, su sector y el entorno del transporte aéreo sea estratégico para nuestros intereses.

Recordemos, como se ha dicho otras veces, que el 90% de visitantes nos llega a esta comunidad autónoma vía aérea. Además el predominio del sector turístico en nuestra economía, unido a ese hecho pluriinsular, hace que el transporte aéreo sea decisivo en nuestro progreso económico y social, debiendo los poderes públicos propiciar las mejores soluciones que faciliten el transporte de personas y mercaderías tanto con la península como entre islas.

Un aspecto muy importante son las tasas aeroportuarias, objeto de la presente proposición no de ley, que todos sabemos que es competencia estatal que corresponde al Gobierno central, destacando las importantes subidas en la anterior legislatura en nuestros aeropuertos con la pasividad del anterior gobierno. Conscientes de ello el Partido Popular ha estado siempre preocupado por el desarrollo del transporte aéreo y sus necesarias infraestructuras. Nuestra conectividad es prioritaria para el Partido Popular, son múltiples los ejemplos durante diferentes gobiernos del Partido Popular.

De mucho y de muy bueno se puede calificar el trabajo de la Conselleria de Turismo y de su dirección general de Puertos y Aeropuertos, entre otras en lo relativo a nuestra conectividad aérea, poniéndose a trabajar desde el primer momento desde diversos aspectos para propiciar soluciones, además de resolver graves problemas heredados de la anterior mala gestión, conscientes de que está en juego el posicionamiento y la competitividad de nuestra comunidad y, cómo no, nuestra recuperación económica, pudiéndose afirmar con rotundidad que se ha hecho por nuestras necesidades de transporte aéreo más en este año de gobierno que en toda la anterior legislatura.

Merece resaltar la implicación del presidente Bauzá. Un ejemplo es el primer Forum de los archipiélagos llevado a cabo en Tenerife en enero. Nuestro presidente y el presidente de la comunidad autónoma de Canarias consensuaron solicitar bonificaciones en las tasas aeroportuarias y tener una participación activa en el modelo de gestión aeroportuaria, así como continuar manteniendo estas relaciones. El 16 de enero, tras reunirse, el presidente Sr. Bauzá y la secretaria de Estado de Turismo, Sra. Borrego, anunciaron que ambas administraciones, central y autonómica, estaban de acuerdo con un tratamiento diferencial para nuestros aeropuertos para ser competitivos, ya que se compite en desigualdad con otros países con tasas inferiores. En un paso más el conseller Delgado mantuvo una reunión con la ministra de Fomento el 24 de enero, presentando un paquete de medidas en materia de transporte aéreo y marítimo.

Entre las doce medidas de transporte aéreo estaba la solicitud de bonificación de tasas para nuestros aeropuertos. Gracias a la gestión del presidente Bauzá y del trabajo de la Conselleria de Turismo se han conseguido para 2012 unas tasas en nuestros aeropuertos distintas en los meses de invierno que en temporada alta, introduciendo el concepto novedoso de meses valles, calificable por todo el mundo como hito histórico.

Desde la Dirección General de Puertos y Aeropuertos autonómica se preparó una propuesta en la tramitación de los presupuestos del Estado 2012, con un punto subsidiario que proponía fomentar una política de tasas aeroportuarias acorde con la finalidad desestacionalizadora de la actividad turística, con unas tasas aeroportuarias y de navegación aérea, muchas veces confundida, distintas para la temporada baja respecto a las de temporada alta, que favorecieran y aseguraran la conectividad de los residentes en invierno y ayuden a la desestacionalización turística de nuestra comunidad. La parte subsidiaria de este escrito fue recogida en la disposición adicional 81 de la Ley de presupuestos del Estado 2012, incluyendo una bonificación de un 10% de los meses de noviembre a marzo, los famosos meses valle, respecto de las cuantías generales establecidas para las prestaciones patrimoniales públicas en nuestros aeropuertos.

Destacar que tal bonificación se ha conseguido en un momento de crisis, a pesar del agujero dejado por la mala gestión socialista y en un entorno presupuestario de máxima restricción que muchos ni quieren escuchar ni entender.

Pero de cara al 2013 el presidente Bauzá y la Conselleria de Turismo ya están trabajando en mejorar lo conseguido. Así ya, el reciente 20 de junio, se reunieron el presidente Bauzá y el conseller Delgado, entre otras personas, con el presidente del ente público AENA, acordando el hecho importantísimo de conformar un grupo de trabajo para estudiar si la reducción conseguida con la bonificación de tasas en temporada baja es mejorable, estando ahora, en estos momentos, trabajándose en este aspecto.

Por lo que respecta al punto segundo de la proposición no de ley, uno de los objetivos del Govern actual es que nuestras instituciones tengan la máxima participación en la gestión de nuestros aeropuertos, la llamada genéricamente cogestión aeroportuaria, descentralizando su gestión para desarrollar estrategias propias a nuestra realidad insular. Desgraciadamente el gobierno socialista no tuvo interés en la cogestión aeroportuaria ni dio un paso al respecto; todo lo contrario, inició pasos (...) de privatización.

Pero la participación de nuestras instituciones en tema de transporte aéreo tiene antecedentes gobernando el Partido Popular. El 5 de abril de 2005, gobernando el Partido Popular, se crea la Mesa del transporte aéreo, órgano de consulta y de asesoramiento. El 20 de mayo de 2006, gobernando el Partido Popular, se crea el Comité asesor de cogestión aeroportuaria, órgano de consulta, debate y asesoramiento formado por instituciones propias y sector. Lamentablemente, a pesar de su importancia, el gobierno del pacto, el suyo, no se reunió nunca, nunca lo usaron, ni siquiera lo reunieron, con lo que le gustaban los comités, un ejemplo claro de su forma de gobernar; una cosa se dice cuando está en la oposición pero cuando gobierna es todo lo contrario. Como sus ideales enmiendas que nos han presentado en el día de ayer, incluso con el intento de escandalosa privatización aeroportuaria por parte del gobierno socialista, que el gobierno del Partido Popular afortunadamente paralizó. Ni por esas ustedes se movieron para reunir a este comité. En actual legislatura, gobernando el Partido Popular, ya se ha reunido dos veces semestralmente. Creemos que es otra forma de gobernar.

Tras no hacer nada durante toda la pasada legislatura, con una dirección general digna de libro, una dirección general de Transporte Aéreo inactiva, pasiva, sin objetivos, pero, eso sí, muy costosa, eh?, con un fin electoral y aparentar actividad, el 6 de mayo del 2011, con su gobierno en funciones y a escasos días de las elecciones, firman corriendo convenios de colaboración y acuerdan crear los comités de ruta de Palma, de Ibiza y de Menorca, y no hicieron nada más. Con el actual govern se han constituido los tres comités, donde se han incluido el Govern, consells, Delegación de Gobierno, ayuntamientos de ubicación del aeropuerto, cámara de comercio correspondiente y AENA, creando, en desarrollo del propio convenio -o sea, el gobierno actual ha desarrollado el convenio-, la comisión técnica de cada comité de rutas, para acordar iniciativas y coordinarlas de desarrollo de rutas aéreas, canalizar actuaciones de promoción del destino en origen y fortalecer la conectividad, integrándolos en la Mesa del transporte aéreo para

evitar duplicidades y fijando un plan bienal de objetivos marcados. Unos ni los reunieron; otros ya han marcado un plan bienal.

Incluso el Govern, para ampliar la participación y viendo que faltaban instituciones y entidades, las ha incluido en la Mesa del transporte aéreo, dándole más amplitud a esta mesa y más participación. És otro ejemplo de cómo está gobernando el Partido Popular.

Pero en un paso más en esta participación en la gestión de nuestros aeropuertos -recordemos otra vez más que es una competencia estatal-, en la reunión del conseller Delgado con la ministra de Fomento el 24 de enero, ya citada, solicitó la máxima presencia de nuestras instituciones en la gestión de nuestros aeropuertos y poder descentralizar su gestión. El gobierno del presidente Rajoy, sensible a esta pretensión, ha dado un paso muy importante y sin precedentes que no debe pasar desapercibido: el Decreto Ley 20/12, de 13 de julio, de medidas para garantizar la estabilidad presupuestaria y el fomento de la competitividad, en su artículo 33 crea los comités de coordinación aeroportuaria, garantizando la participación en los aeropuertos de comunidades autónomas, corporaciones locales y organizaciones empresariales y sociales representativas. Lo repito, crea los comités de coordinación aeroportuaria garantizando la participación en los aeropuertos de comunidades autónomas, corporaciones locales, organizaciones empresariales y sociales, lo digo porque hay quien nos ha llegado a presentar una PNL pidiendo lo mismo.

Además, se podrá constituir una comisión de coordinación de cada aeropuerto, en función de su tráfico. Actualmente se perfilan los representantes de las cámaras y organizaciones económicas y sociales para constituirlos cuanto antes, estudiándose que los comités de ruta de cada aeropuerto puedan asumir las funciones de las futuras comisiones de coordinación de cada aeropuerto, evitando duplicidades y ahorrando. Es patente el trabajo desarrollado lo alcanzado, pero consideramos que se debe avanzar para que la participación de nuestras instituciones realmente en la gestión de nuestros aeropuertos sea la máxima. Por eso, el objeto de esa proposición no de ley.

En esta cámara se han producido diversos pronunciamientos, ésta fue presentada en enero, conservando, a pesar del tiempo transcurrido por el iter parlamentario, su vigencia de apoyo a las continuas reivindicaciones y actuaciones del Govern en esta estratégica materia. Por ello, no puedo hacer más que pedirles el voto favorable a este texto, creo que es un texto mucho más realista que sus supuestas enmiendas, para que así salga un pronunciamiento claro, actualizado y unánime en estos estratégicos objetivos para los intereses económicos y sociales de nuestra comunidad. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. 6729, 6730 i 31/12.

Té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. La veritat és que aquest debat arriba a un bon moment, ara que els governs fan feina ja en els pressuposts de l'any que ve. Quan el Grup Popular va registrar la proposició no de llei que ara debatem, dia 21 de gener passat, semblava que la secretària d'Estat de Turisme exerciria d'activa ambaixadora dels interessos de les Illes Balears en qüestions tan importants com ara el turisme i la connectivitat, però de les bones paraules de la Sra. Borrego ja no en queda ni l'eco. Per cert, què sap ningú res de la Sra. Borrego, de la secretària d'Estat, on para?

El PP afirmava llavors, amb l'acompanyament de molta fanfàrria triomfal, que la baixada de l'IVA turístic i de les taxes aeroportuàries serien l'esperó de la reactivació econòmica i de l'allargament de la temporada turística. El Govern del PP ha fet autèntics malabarismes verbals per tapar els greus perjudicis que la pujada de l'IVA turístic causarà a la nostra economia, però han acabat per posar el cap davall l'ala davant la magnitud i la qualificació de les queixes que els han plogut arreu. Ben igual ha passat amb les taxes aeroportuàries, per guanyar competitivitat s'havien de congelar les taxes en estiu i havien de baixar en hivern, hi estàvem tots d'acord i així ho afirmava el PP, però hem passat de modificar les taxes aeroportuàries a haver de pagar-les un 8,9 més cares que l'any passat, açò en hivern; perquè en estiu, quan no hi ha bonificació del 10% que valguí, són un 18,9% més altes.

El president Bauzá va anar a Canàries, va demanar bonificacions, però igual li hagués valgut més que s'hagués quedat a Mallorca, perquè evidentment no va servir de res aquesta petició, perquè les taxes han pujat.

Segons els pressuposts generals, el conjunt de taxes aeroportuàries dels nostres aeroports puja un 18,9% de mitjana i la disposició addicional vuitanta-una rebaixa, suavitza un 10% la pujada, però només en hivern. Vam fer molta feina, però aquesta feina ha donat uns resultats realment pessims.

Posem que vostè, Sr. Veramendi, és a la planta baixa d'un edifici, ha dit al porter que anava al soterrani, però en realitat puja fins al pis 19 de la casa; quan es dalt s'ho repensa o li fan repensar a cop de pressions, que ara havia dit, recordi que anava al soterrani, i per dissimular decideix llavors davallar deu pisos, del denou fins al nou. Idò igual ha passat amb les taxes, per més unguent que hi vulguin posar, les taxes han pujat un 8,9% en hivern, no han baixat, com ens vol fer creure, són les taxes al pis número nou, no al soterrani, i a l'estiu 18,9%, és a dir, són a l'àtic. Ni han davallat ni han quedat com estaven, han pujat i molt.

I no ens vulgui fer creure tampoc que la pujada s'ha vist compensada per la disminució d'un 7,5% de les taxes de navegació, no tenen res a veure unes taxes amb les altres, perquè responen a despeses i a organismes diferents. Però fins i tot si comptàssim la baixada de les taxes de navegació, després de sumar i restar tendríem que un passatger pagaria un 1,4% més de taxes en hivern, amb el 10% de bonificació, i un 11,4 en estiu. Per tant, ni baixada ni congelació, pujada en tots els casos. I açò si només comptam les taxes vinculades a l'aeroport de les Illes Balears i no les dels aeroports, origen i destí, que el passatger haurà d'emprar en el seu viatge.

Per cert, si les taxes de navegació han baixat, quan duien, duien molts anys pràcticament congelades, com afirma l'actual president d'AENA, ha estat gràcies a les reformes impulsades pel Govern Zapatero al sistema de navegació aèria, recordin els problemes passats amb els controladors, però d'aquesta herència segur que vostès no en volen sentir parlar.

Les expectatives, però, no són gaire esperançadores, per no dir gens, sobretot si hem de fer cas al secretari d'Estat de Transports que, a la seva compareixença davant la Comissió de Foment del dia 17 d'abril, va afirmar, sense embuts ni vergonya, que hi ha un marge molt destacat encara per pujar les taxes sense generar un efecte negatiu a la indústria turística. I per tant, entenc que sense castigar la greu situació d'atur i de manca d'estabilitat i d'esperança que pateixen avui molts dels treballadors del sector turístic i del comerç, tots sabem però coses així.

Al *Diari de Sessions* del Parlament hi ha un caramull d'afirmacions i d'acords propiciats per tots els grups i també pel Grup Popular i el Govern que diuen ben el contrari que el secretari d'Estat; són in comptables les declaracions, entrevistes, queixes i demandes fetes per empresaris, representants d'entitats econòmiques i socials, patronals i sindicats, experts en turisme, en transports, en economia, etc., que demanen la rebaixa de les taxes i neguen la rebaixa de les taxes que vostès afirmen que han fet. Si els haguéssim d'enviar tota la paperassa, tota la controvèrsia generada pel tema de les taxes a la Secretaria d'Estat, acabaria sepultada per un allau d'acords d'afirmacions i d'opinions contràries a la seva.

I com que després em treuran em treuran l'herència del Sr. Zapatero, mirin què diu literalment el Sr. Català, pàgina 20 del *Diari de Sessions*, el mateix dia 17 d'abril: "*Las tasas de AENA en la década pasada apenas han tenido incremento*"; el Sr. Veramendi ha dit que havien pujat un disbarat; el secretari d'Estat de Transports diu que no han tengut pujada, ho diu el secretari d'Estat, no ho dic jo. Si volen, ho desmenteixen, si els ve de gust dir-li mentider, li diguin. Per afirmar açò, el Sr. Català es basa en estadístiques, no opina, en aquest cas no especula amb repercussions o amb les conseqüències per a la nostra economia. El president d'AENA també ho ha dit igual en seu parlamentària, ja són dos i els dos nomenats pel Sr. Rajoy.

Ara que venen temps de pressuposts, aquest debat és tan oportú com oportunista ho hauria estat el gener passat, quan la realitat encara no havia fet caure del cavall, que llavors s'agafava de la cella com podia, tot esperant que passessin les eleccions andaluses per fer matx social amb les seves destralsades. Esperem que després del 21 d'octubre el Sr. Rajoy no pateixi una altra caiguda del cavall de la realitat i ho acabem pagant tots, entre d'altres coses que ho paguem a través d'unes taxes aeroportuàries més altes, per tal de compensar la caiguda d'ingressos d'AENA, una caiguda d'ingressos que vindrà motivada per la pèrdua que ja ha començat de connectivitat, de vols aquí i arreu, i aquesta pèrdua de vols es produeix, és clar, a causa de la pujada de l'IVA i de la pujada de les taxes. Hem entrat en una espiral perversa de la qual en podem sortir tots ben nafrats.

Més IVA i més taxes aeroportuàries vol dir menys turistes, menys dies d'estada i menys capacitat de gastar, i açò vol dir tancament de més empreses i comerços, més gent aturada, més famílies patint dolorosament les conseqüències de les polítiques ultraliberals del Partit Popular. I vol dir, és clar, bitllets més cars per als ciutadans que encara ara poden, que no són tots ni molt manco, o necessiten sortir de les nostres illes.

Bé estar que doni suport aquest Parlament, Sr. Veramendi, a la participació de les nostres institucions en la gestió dels aeroports, però no hi seria de més concretar de quines institucions parlam. I convendria fer-hi possible la presència de la societat civil, econòmica i social, empresaris i sindicats, no la titularitat dels aeroports és clar ni disposant de la capacitat de decidir per ells mateixos, però si hi puguin dir la seva, opinar i participar. Gestionar no és coordinar, una gestió aeroportuària compartida no és una coordinació aeroportuària, són dos conceptes totalment diferents, no vulgui mesclar antònims que no ho són.

I bé estar, també, Sr. Veramendi, que demanem la bonificació de les taxes aeroportuàries, però convindria concretar que no es quedi la cosa amb declaracions de suport, amb mostres genèriques de bona voluntat, o fum de formatjada com fa la seva proposició no de llei.

Estaríem d'acord, Sr. Martí, amb l'esmena que presenta i li agrairíem que hi volgués incorporar una modificació que no vol corregir, sinó clarificar, i que estic convençut que pot compartir, que diria així: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a destinar, totalment o parcialment, els 162 milions d'euros prevists en inversions", i aquí hi afegiríem: "... sempre que no afectin la seguretat de la navegació aèria i els aeroports de les Illes Balears a bonificar les taxes aeroportuàries". Que no ens puguin dir que posam la seguretat en perill.

L'esmena que per part nostra presentam demana també la restitució de les taxes aeroportuàries a les quantitats i percentatges consignats en els pressuposts del 2010, cosa ben compatible amb açò que demana el PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca; és a dir, demanam unes taxes un 18,9% més barates. I si una part del cos restant en demés es pot pagar amb el capítol d'inversions a AENA, millor que millor.

I demanam, és clar, de mantenir la bonificació del 10% per a la temporada d'hivern. Açò és irreal, com ha qualificat l'esmena el Sr. Veramendi? És irreal demanar restituir les taxes que històricament han baixat allà on eren l'any 2010? Si és irreal demanar que baixin, no sé què deu ser per a l'economia de les Illes Balears haver-les pujades.

A més, com que és evident que els avions que s'enlairen o aterren als aeroports de la nostra comunitat van o venen d'algun lloc, i en aquest lloc també es paguen taxes, demanam, per incentivar el turisme d'interior i millorar la mobilitat dels ciutadans i ciutadanes de la nostra comunitat, demanam, deia, una bonificació del 50% de les taxes aeroportuàries a tots els aeroports peninsulars de la xarxa d'AENA per a tots aquells vols amb origen o destinació a qualsevol dels aeroports de les Illes Balears. A Barcelona les taxes han pujat més d'un 40%, a Madrid prou més de 50 punts, per tant es tractat de tornar les taxes a les quantitats que es pagaven abans de la pujada.

Hem vist com aquest estiu el ministre responsable de Turisme es capficava perquè molts ciutadans s'entossudeixen a fer turisme amb la intenció que els piquin els mosquits a llocs recòndits en tost de venir, per exemple, a les nostres illes; idò ara tenen, senyores i senyors del Partit Popular, una bona oportunitat d'ajudar al ministre a capgirar la tendència i evitar en demés que tants ciutadans pateixin les doloroses picadures de mosquits exòtics. Ara tenen l'oportunitat de votar les esmenes que presentam, de demanar al Govern del Sr. Rajoy que prengui decisions a favor de les Illes Balears, d'abandonar el *botafumeiro* i ratificar a través de la votació de les esmenes allò que vostès havien dit que farien, que és baixar les taxes aeroportuàries.

La realitat no es refugia a les pàgines ultraliberals del seu programa, sinó que es mostra fatalment amb la necessitat urgent de polítiques a favor de la reactivació econòmica, de mesures que afavoreixin la inversió i el consum i no l'absolució dels (...) pecats fiscals a canvi d'una ridícula penitència del 10%. La realitat viu i viu cada dia més i més a cada hora que passa amb l'asfixiant falta d'oportunitats per accedir a un lloc digne de feina, a la formació i a l'educació, a la mobilitat i a la cultura i a la salut, i per açò passa també per reactivar l'economia i per estimular el turisme.

Viu la realitat i viu cada dia més en el drama de l'atur, un drama el de l'atur del qual tots ens hem de sentir responsables, no vulguin ser a més vostès culpables.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per defensar l'esmena RGE núm. 6750/12, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Durant aquest any parlamentari he après que hi ha dos tipus de proposicions no de llei: unes per dialogar i unes altres per exaltar la gestió, que normalment sol ser per amagar una mala

gestió, i aquesta proposició no de llei és evident que ha optat per aquesta segona opció.

Entenc que la proposta d'avui no és la de debatre sobre el model aeroportuari, entre d'altres coses, perquè els trets fonamentals del model han estat debatuts i acceptats no una sinó mil i una vegades per totes les formacions polítiques aquí presents. Hi ha o hi havia un model aeroportuari de consens, avui tenc el dubte de si es manté.

Una altra cosa és el que diuen i fan les formacions polítiques des de Madrid, dirigides des de Madrid, però açò és una altra cosa. Un model que a grans trets es defineix per la descentralització, amb la gestió individualitzada de cada aeroport, amb la participació de la societat civil i de les institucions de govern de les illes i del caràcter públic del servei. Sí, perquè els interessos privats no distorsionin la funció social d'un servei bàsic i essencial del país, és fonamental que la gestió sigui pública.

Així ho va defensar l'anterior Govern autonòmic el desembre del 2010, davant l'entrada de capital privat amb les noves societats estatals que havien d'assumir la gestió dels aeroports en aquell model que ens presentava José Blanco. El Govern de les Illes exigia aleshores un estatus de singularitat, basat en dues qüestions fonamentals: la insularitat i la preeminència del turisme. Així, idò, descentralitzat, participat i públic són els eixos del model aeroportuari que aquest parlament ha defensat i reivindicat tantes vegades.

Pel camí, és cert, hem trobat molts entrebancs, entrebancs que ara no és el moment d'aprofundir, però sí almenys esmentar per comprendre on ens trobam; podríem citar-ne de tots els colors: que si es vol limitar la introducció de la gestió de les comunitats autònomes als aeroports de Barajas i al Prat de Llobregat; que si s'incorpora l'empresa privada a la gestió; que si la representació de la comunitat autònoma sempre serà inferior al 50%, etc. Però el Govern i el Parlament en aquell, el 2008, va ser clar i contundent.

També tenim altres pronunciaments, per exemple el del Reial Decret de Llei 13/2012, o les declaracions de la ministra de Foment del 2012, del gener, Ana Pastor quan anunciava la paralització de la implantació del model aeroportuari, impulsat per l'executiu espanyol anterior, amb el qual ja hem explicat que hi havia moltes discrepàncies, i aposta, segons les seves paraules, per recuperar el plantejament d'un model de gestió centralitzat i amb participació de capital privat a AENA. És més, diu textualment: AENA és de tots i val més que la suma del conjunt de les parts.

Central i privatitzat, deia la ministra, dos termes contraris al model defensat per aquesta cambra i per açò el nostre grup parlamentari va presentar en el seu moment una proposició no de llei que reafirmés el consens en el model descentralitzat, participat i públic, el mateix que, per cert, també pregonava, i esper que pregoni encara, el conseller Delgado. La proposició no de llei es va presentar, en registrar, dia 25 de gener del 2012, i es va debatre a la Comissió d'Assumptes Institucionals dia 7 de març del 2010. Resulta que dos dies abans el Partit Popular, el Sr. Veramendi, en va presentar una altra d'igual, textualment, dos dies abans, dia 23 de gener; i vet aquí la reacció que trobam a un comunicat, també ara penjat a la pàgina web del Partit

Popular: el Grup Parlamentari Popular, *el Grupo Parlamentario Popular quiere agradecer al PSM y a su diputado por Menorca, Manel Martí, que se sume a la proposición no de ley de los populares y a la petición del Govern balear para conseguir un modelo de gestión aeroportuaria con la participación de las instituciones de Baleares.* El diputat Veramendi diu: *Ha querido recordar que el Grupo Popular ya ha presentado y registrado, a fecha 23 de enero, otra en los mismos términos.* Diu ell: *En lugar de presentar nuevas iniciativas, el PSM podría sumarse a la nuestra, votando a favor y aprobando la misma, con el consenso que demandan, ha dicho Veramendi.* Ala idò!, dues PNL iguals, i per sort que hi ha consens.

Però quina és la sorpresa? Que el Partit Popular ve a la Comissió d'Assumptes Institucionals i a la proposició no de llei del PSM, del nostre grup parlamentari, la vota en contra, totalment en contra. Voten en contra i aprofita per introduir tots els dubitatius possibles, que si la titularitat pública no vol dir gestió pública, que si la gestió pública ha de ser compatible amb la rendibilitat.

Jo em qued, em vull seguir quedant amb les paraules de consens del 2008, de la Sra. Cabrer, que deia: "S'han fet anàlisis, s'han fet estudis, s'han mirat els avantatges i desavantatges del sistema de gestió aeroportuària, hem arribat a unes conclusions unànimes i comunes entorn de la gestió aeroportuària, del model que es volia per a les Illes Balears, que era bàsicament el d'una independència per a cada un dels aeroports de les Illes Balears, d'Eivissa, de Menorca i de Palma; la participació de les administracions implicades i que el model, en tot cas, hauria de ser un model públic de gestió, de gestió", -no es a equivocar, es referia a un document que vostès mateixos podran trobar i consultar-, i diu, i acaba: "i hauria d'incloure la participació dels sectors econòmics i socials, etc.", 24 de setembre del 2008.

Per què idò el Partit Popular canvia la seva posició, no dóna suport a una iniciativa que era igual a la que avui es debat aquí en plenari i cerca el consens, tan preuat en un tema tan important. Els llegiré què deia la proposició no de llei del nostre grup, deia: "Instar el Govern de l'Estat a consensuar amb el Govern de les Illes Balears un model de gestió aeroportuària que prioritzi les necessitats de servei públic per sobre dels interessos d'empreses privades, i alhora permeti tenir una estratègia aeroportuària plenament descentralitzada". El Partit Popular va dir que no. La proposició no de llei instava el Govern de l'Estat a cercar societats individuals per als aeroports de les Illes Balears, per tal que la comunitat autònoma, Govern balear i consells insulars, i aquí hi faltava, i efectivament no hi va haver una esmena en aquest sentit, i al qual va fer referència el Sr. Veramendi, als municipis, als ajuntaments puguin decidir les fórmules de gestió més adients a les necessitats de la societat i l'economia balear. El Partit Popular va votar que no; ens ho haurà d'explicar, ens haurà d'explicar per què romp el consens i presenta una proposició no de llei per fer elogi d'una gestió, mala gestió, perquè mai no havíem tengut preus tan elevats, mai no havíem tengut una connectivitat tan dolenta, mai no havíem tengut tanta burocràcia per treure un bitllet.

El cert és que avui el Partit Popular demana al Parlament que donem suport a unes tasques del Govern que desconeixem. Primer es va parlar d'autoritat aeroportuària; després es tradueix en uns comitès de coordinació aeroportuària, i després coneixem un text en el qual no es concreta el grau de participació, d'implicació, de capacitat de decisió, i si realment seran uns òrgans de cogestió, de gestió aeroportuària.

Expliquem, per tant, primer què fan, exposin-nos-ho i després recaptin el nostre suport, que el tindran; si va pel model de consens que ha aprovat aquest parlament el tindran.

Quant a les taxes és molt fàcil dir que el Govern tot ho fa bé i és el millor, però allò cert és que el 2002 el nostre grup parlamentari feia una proposició no de llei sobre les taxes aeroportuàries, en concret era referida a la taxa de seguretat aeroportuària que s'introduïa el 97 i que el 2002 s'incrementava, a la qual es demanava la retirada d'aquesta taxa i també la bonificació de la resta de taxes aeroportuàries. Bé, era l'època Aznar, sí, ja ho sabem, però es va votar, el Partit Popular va votar que no. Si s'hagués estat més coherent aleshores i un poc més patriota, de la pàtria d'aquest país, no serà del regne d'Espanya però sí que serà d'aquest país i d'aquesta comunitat autònoma, possiblement avui no estaríem en aquesta situació.

Allò cert, també, però, és que després el Partit Popular mostra les seves contradiccions, la seva polaritat, i aprova altres proposicions no de llei favorables perquè es bonifiquin totes les taxes aeroportuàries, perquè les taxes aeroportuàries amb el nou pressupost general de l'Estat no s'incrementin. Vat aquí la poca coherència i la poca capacitat de mantenir aquell consens que havia mantingut i aprovat aquest parlament.

Allò cert és que les taxes s'han incrementat, s'han incrementat substancialment, afectant de forma clara la connectivitat i afectant de forma clara les Illes com a destí turístic, i si no ho volen creure no ho creguin, però ho diuen els sectors, tots els sectors vinculats al món turístic, i la nostra proposició no de llei, la qual em sembla que no els ha agradat gens, diu allò que reclama el sector, és a dir, que en aquests moments la prioritat són les taxes aeroportuàries. I que no ens vengui ningú a dir que ara la inversió a les Illes Balears serà de 162 milions d'euros en els aeroports de les Illes, quan la prioritat, i aquí el Parlament ha de dir al Govern de l'Estat que la prioritat és que es bonifiquin les taxes aeroportuàries, que aquestes taxes aeroportuàries no siguin un impediment més en les dificultats de comunicació entre illes i de les Illes amb la península.

Lògicament acceptam les esmenes presentades pel Grup Socialista i també la matisació de l'esmena que nosaltres hem presentat referida a la bonificació de les taxes aeroportuàries, i esperam que les assumeixi també el Partit Popular, perquè la proposició no de llei presentada és una proposició buida de contingut, i no es pot demanar als grups de l'oposició el suport a proposicions que no tenen un contingut. Si les aproven, si aproven les nostres esmenes, l'ompliran de contingut i supòs que així podran mantenir un poc aquesta coherència rompuda de forma incomprensible amb un acord que era jo crec que important, molt important per a aquestes illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Té la paraula el Grup Popular per fixar la posició de les esmenes presentades.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. Cada día me sorprende más su oposición, cada día es que la entiendo mucho menos. Presentamos una proposición no de ley a comienzo de año, por mucho que el Sr. Martí nos haga una cronología extraña, clara, concreta, real y máximamente reivindicativa, sobre un tema estratégico, les pedimos unanimidad para remar juntos en un tema tan importante -ya sé que su estrategia, y además se lo han ordenado, es la confrontación continua con nosotros-, y presentan unas enmiendas que no sé cómo calificarlas. He estado pensando qué nombre ponerles, me ha costado mucho encontrar un nombre; parece que las presentan yo creo que por presentar. Yo creo que deben profundizar más en su contenido y preparen más ese contenido y no consideren que las demás están vacías, porque las tuyas francamente ahora las explicaré. Lo que sí que es cierto es que cuanto más las leo más veo cómo gobernaban.

Empezaré por la enmienda del Grupo Parlamentario PSM. Sr. Martí, Ya me sorprendió cuando en comisión votó en contra de que ayuntamientos y cámaras de comercio participaran en la gestión de nuestros aeropuertos. Sí, sí, lo votó, lo votó, mire el *Diario de Sesiones*. En Palma, Ibiza y Mahón están contentos con usted y su voto. Ha dejado usted al PSM de Palma solo, lo ha dejado solo; a lo mejor es que no lo conoce.

(*Remor de veus*)

Eso de que son PNL iguales, ha hecho usted una mezcla y..., y creo que se ha hecho un lío. Pero hoy se ha superado. Bueno, (...) se superó. Debe ser el único diputado de Baleares que pide que no se hagan inversiones estatales en nuestras islas. Es de traca, Sr. Martí.

A pesar de la situación presupuestaria, la ministra Pastor, en visita a Palma, hace nada, el 29 de agosto, anunció inversiones estatales en nuestros aeropuertos por la importante cuantía de 162,5 millones de euros, 110 para Palma, 40,72 millones para Ibiza, y 11,76 millones de euros para Menorca. Pero el Sr. Martí no las quiere, las quita, no le interesan. A mi me gustaría, cuando vaya a Menorca, y le pido a nuestros diputados de Mallorca, que explique que quiere renunciar a 11,76 millones de euros para Menorca. A mi me gustaría que se aclarara. Unos días piden a Madrid, unos días están belicosos contra Madrid. Ayer le pilló un día valle. Hoy no quiere inversiones estatales. Las cambia, no las quiere tener, y ese déficit que tanto predicán que tiene Madrid con nosotros y se van ustedes a buscar diputados valencianos para reivindicar, ahora le parecen bien las inversiones estatales, y más en una infraestructura tan importante y necesaria para nuestra isla como son los aeropuertos. Ya sabrá usted lo que ha hecho, Sr. Martí. Intenta desvestirse a un santo para intentar vestir otro. Creo que con esta enmienda usted..., no sé qué ha hecho.

Mire, Sr. Martí, menos lecciones ahora en la oposición. Le recuerdo que la antigua dirección general de Transporte Aéreo, ésa que era pasiva, inactiva y sin objetivos, pero muy costosa, con un alto presupuesto, que no hizo nada y nunca tuvimos constancia de que reivindicara nada, incluso en muchas cosas agravó la situación, resulta que era de su color político, sí, sí, era de su mismo partido o coalición o como se presenten a las elecciones. Cuando gobernaban no pedían nada, ni desde el Parlamento ni desde la dirección general ni nada. Eso sí, ahora en la oposición, de todo.

(Remor de veus)

Francamente, yo considero que por mucho que grite no tendrá razón. Hoy su grado de improvisación o (...) se superó.

(Continua la remor de veus)

¿Usted, Sr. Martí, me quiere hacer creer que el sector le ha pedido que no haya inversiones estatales en Menorca? ¿Usted dice que el sector le ha pedido cambiar las inversiones estatales por bonificación? Yo no sé al final lo que ha hecho. Sr. Martí, usted sabrá lo que hace.

Sr. Borràs, exresponsable de movilidad de Menorca, la isla que más problemas de conexión aérea suscitaba. Lo digo en pasado, ¿eh?, ya se han puesto los cimientos actualmente.

(Més remor de veus)

Y lo poco que hicieron por dar soluciones. Lo suyo con estas enmiendas también es de nota. Su enmienda en sustitución del punto 1 no tiene además, si se lee, y mire que la he leído en exhausto, no tiene desperdicio. Eso del agujero en las cuentas públicas que han dejado de 14.941.000 euros en AENA no le suena para nada. Eso usted (...) ya no le suena, eso de crisis económica tampoco le suena. No sé dónde se encuentra usted. Es increíble, pide volver a los malos presupuestos socialistas prorrogados del 2010, ¡válgame Dios! A mí me gustaría que llegara el 2012. Eso sí, los presupuestos 2010 pero con las bonificaciones del 10% conseguidas por el gobierno del Partido Popular para el 2012, un poquito de todo, un poquito de todo. Yo creo que se ha hecho un lío usted con las fechas de presupuestos.

(Remor de veus i petit aldarull)

Mire, es totalmente de una irrealidad, su propuesta, y de un mal intento de oportunismo. Además habla -yo no sé de dónde lo habrá copiado, pero yo creo que no lo ha entendido- habla de la temporada IATA. Dése cuenta que los meses valle de la bonificación de los presupuestos son más beneficiosos que la IATA, mucho más beneficiosos, sí, sí, sí. Yo creo que se propuesta empeora la situación, pero usted lo ha puesto porque yo creo que ahí queda bien, en la enmienda.

Luego presenta dos textos diferentes para el mismo punto, o cogen uno o cogen otro, uno de adición y otro de sustitución. Me gustaría que lo hubiese aclarado, dos textos para el mismo punto. No sé qué quiere al final. En el de adición pide una bonificación nada más y nada menos que de un 50%, por poner algo, ¿eh?, por poner algo, porque si no hubiese puesto un 75%; ¿cuándo se ha aplicado tal bonificación, Sr. Borràs?, ¿cuándo? Otra pregunta: cuando era usted conseller de movilidad de Menorca, ¿cuándo pidió esa bonificación del 50%? No lo encontramos, no lo encontramos. Aquí sí, aquí ahora lo pide porque, mire... Usted sabe que es irreal y a pesar de ello lo ha presentado. O creo que lo sabe, ahora ya empiezo a dudar si lo sabe o no.

Encima pide -atento, ¿eh?- que esta bonificación del 50%, en todos los aeropuertos peninsulares que conecten con cualquiera de nuestros aeropuertos, o sea todos, o sea todos. Bonificamos un 50% todos los aeropuertos, porque Baleares en algún momento estará conectado con la península, todos, hasta con los fantasmas cerrados. Todos conectan alguna vez con nuestras islas, y usted pide que origen o destino Baleares se bonifique todo. ¿Es usted consciente, Sr. Borràs, de lo que ha propuesto? Lo ha escrito y firmado, ¿eh? Cae por su propio peso, pero su intento de sacar rédito político a última hora en este importante tema nos parece lamentable.

Respecto a su texto diferente, que usted le llama enmienda de sustitución, Sr. Borràs, Sr. Borràs, usted cuando está en Menorca o no lee los periódicos o no consulta el BOE, alguna vez. Pretende instar a algo que ya se ha publicado en el BOE, ya se ha publicado en el BOE, el del 14 de julio; le doy el dato para cuando llegue lo mire por internet. Mire, léalo. Y además se ha publicado en todos los medios de comunicación que usted no leería. Mire, como he explicado en la primera intervención, el Decreto Ley 20/12 crea los comités de coordinación aeroportuarios, estableciendo la misma composición que usted nos pide. Yo creo que lo ha copiado de la nuestra.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Veramendi, per favor.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

En ello estoy. La misma. Sr. Borràs, ¿cómo puede instar a algo que ya está hecho?, incluso publicándose en medios de comunicación. No creo que pueda instar a incorporar instituciones ya incluidas por decreto ley; no entiendo cómo lo pide. Me gustaría que lo mirara, lo de *fum de formatjada* yo creo que son sus enmiendas, de improvisación y de última hora.

Comprenda que evidentemente no podemos aceptar sus enmiendas, creo que las he expuesto. Acepten nuestra proposición no de ley del Grupo Parlamentario Popular, es realista, clara y asumible, y, francamente, si presentan enmiendas para buscar una excusa para votar en contra..., mala práctica. Un dato: para la Asociación de Operadores Aeroportuarios europeos, publicado recientemente, AENA ha dado los pasos adecuados con las tasas en estos tiempos difíciles. No olvide que la semana pasada la ministra Pastor anunció que ha encontrado otro agujero de 700 millones de euros de deuda no contabilizada, sin partida...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Veramendi, li preg que vagi acabant.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

...del Sr. Blanco. Voy acabando.

EL SR. PRESIDENT:

No. Deu segons.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Por cierto, el presidente Bauzá nunca, nunca, pidió bonificaciones para la compañía aérea. Lo que está claro es que el Govern quiere sacar adelante la comunidad donde haga falta, defendiéndola en Madrid o en Bruselas. No intenta parchear a golpe de chequera.

¿Sabe cuál es su política aeroportuaria? Ésta. Esto, el gráfico en azul, es lo que gastaron ustedes en bonificar compañías aéreas. El gráfico rojo son los pasajeros que venían a Baleares...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Veramendi, per favor... Moltes gràcies.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Creo que es evidente su situación. Esto es un despilfarro. No nos den lecciones y únanse al consenso.

Gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passam a votar. Votam.

32 vots a favor, cap en contra, 23 abstencions.

V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades sobre règim d'incompatibilitats de les diputades Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster i Sra. Margalida Font i Aguiló.

I ara finalment sotmetrem a la consideració de la cambra l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre el règim d'incompatibilitats de les diputades Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster i Sra. Margalida Font i Aguiló.

La Sr. Secretària primera, per favor, si vol llegir l'informe...

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sí, Sr. President.

"Informe que emet al Ple de la Cambra la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades en compliment de l'establert a l'article 22 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

La Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades, en reunió mantinguda dia 15 de juny de 2012, ha estudiat les declaracions presentades per les diputades Hble. Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster i Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló a l'efecte de complir el que disposa el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 8 del Reglament de la cambra, referent a l'examen d'incompatibilitats. L'examen s'ha fet de conformitat amb el que estableixen l'article 5 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i les modificacions posteriors, i els apartats 2 i 3 de l'article 155 de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règimen electoral general, i les modificacions posteriors.

Atesa la normativa abans esmentada, aquesta comissió resol d'informar al Ple de la cambra que ambdues diputades no estan subjectes a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec."

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Aquesta presidència pot considerar aprovat per assentiment l'informe de la comissió...?

Perdó? Sí, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc li deman la paraula perquè crec que el tema és important. Un examen d'incompatibilitats i saber també les activitats que es poden tenir dins la cambra és un tema que quan es pot resoldre dins una comissió d'Estatut és natural que allà sigui, però aquest va ser especial. Precisament se'ns va dir que no podíem parlar i tenir present el que passava en aquesta comissió, se'ns va amenaçar o se'ns va, com a mínim, advertir del que podia representar ser-hi.

Jo crec que era avui important poder dir, no?, que sí se'n pot parlar; clar que se'n pot parlar, és un informe que va a ple, i crec que era important que quedàs aclarit que podia anar a ple.

En concret, sobre aquestes declaracions jo vull pensar que el Sr. Veramendi, que va quedar tot sol en aquesta comissió, ho ha mirat de prim compte, no hi tenim dubtes, i si han declarat el que realment és, jo crec que la incompatibilitat es pot fer un informe favorable de tota la cambra. Si n'han amagat, no. Estam intentant aclarir si un dels diputats de la cambra, el Sr. President, que té una vàlua important, aquesta dada, va amagar informació i va...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, per favor, concreti.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, el Sr. President, és un tema important, és un tràmit important, i podria ser que el Sr. President hagués mentit a aquesta cambra. Creim que és molt important que vostè arbitri la fórmula que trobi oportuna perquè tots els grups tinguem coneixement de la declaració d'activitats que va fer el Sr. President i tinguem clar que realment no va mentir a la cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Veramendi, té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Presidente. Muy brevemente, por alusiones. Sr. Alorda, es tan lamentable que usted dude de una comisión parlamentaria... Si usted se fue era su voluntad irse; ahora, francamente...

(Remor de veus)

Que es tan lamentable que usted dude de una comisión parlamentaria..., si usted tiene ganas de hacer un *speech* porque hoy no ha hablado, pues mire, se lo agradezco. Lo que está claro es que la comisión se celebró, hay quien duda de dos puntos de la comisión que en cambio hoy votarán los otros dos.

A mí la actitud que están tomando me parece sorprendente. La comisión se desarrolló en todo momento con normalidad, con quórum suficiente, con presencia de letrado, y si ustedes por un rédito político quisieron abandonarla es su problema.

Gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Torn a l'inici. Podem considerar aprovat per assentiment l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre el règim d'incompatibilitats d'aquestes dues senyores diputades?

Sí, s'accepta. Idò s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS